

POLET PREKO ATLANTIKA

AMERIŠKI LETALEC CHAS. LINDBERGH JE DOSPEL IZ NEW YORKA V PARIZ V ENEM SAMEM POLETU; V ZRAKU JE BIL 33 IN POL URE NEPRETRGANO

Mladi ameriški poštni letalec Charles Lindbergh zapustil je svoj monoplanom New York v petek 20. maja ob 6:51 zjutraj (clevelandski čas) in je pristal na Le Bourget letalnem polju v Parizu v soboto 21. maja ob 4:21 popoldne (po clevelandskem času). Pariški čas je bil 10:21 zvečer. To je prvi posrečeni letalski "skok" iz Amerike v Francijo ali obratno.

Dobro teden prej sta namestila dva francoska letalca poleteti iz Pariza v New York, pa imena sreča ni bila naklonjena in ni še dozdaj nobenega sledu na njiju. Lindbergh je rabil 33½ ure za 3.600 milj dolgo zračno pot. Nekaj dni prej je dospel v dveh poletih iz mesta San Diego, Calif., v New York.

Preko Atlantika se je podal mladi 25-letni letalec sam, prekrbiljen z dovoljno količino goriva, štirimi "sendviči," gorivno čokolado in dvema steklenicama vode. Povprečni človek se bolj založi z jestvinami, če gre na piknik 20 milj od doma. Ko je drzni mladi American pristal na letalskem polju v Parizu, pričakovala ga je 50.000 glav broječa množica, ki ga je burno pozdravljala. Lindbergh ni mogel s svojega sedeža in se je onesvestil trenotek po tistem, ko je srečno pristal. Priljepljen je na takoj zopet k sebi in dejal: "Torej to je Pariz — napravil sem!"

Potem je izjavil, da je bil polet krasen, in da bi ga še želel ponoviti, in da mu je žal, ker ni mogel pristati prej nočjo. Priprnil je še, naj nekdo takoj sporoči njegovi materi v Detroit, da je srečno dospel na cilj. Med prvimi ga je pozdravil ameriški poslanik Herrick na pristno ameriški način: "How are you?" In fant je tudi pristno ameriško odvrnil: "Oh, all right!"

Nato so vtrujenega letalca položili v avtomobil in odpeljali v mesto. Izročili so mu okoli 200 brzojavnih častitk, med njimi tudi častitko predsednika Coolidgea. Za njim se je vila procesija tisočih avtomobilov in tisočglave množice ob cestah so drznega ameriškega letalca burno pozdravljale.

Ko je dospel poročilo v Ameriko, da je Lindbergh srečno dosegel svoj cilj, je zavlada po vsej deželi nepopisno veselje in navdušenje. Sirene so pušile, listi so izšli v posebnih letalcih, na baseball poljih, v gledališčih in drugod, kjer so bile zbrane večje množice ljudi, je zavladovalo naravnost velike veselje, ko je bilo naznanjeno, da je Lindbergh dospel v Pariz. Godbe so intonirale imno Star Spangled Banner in množice so jo poslušale z nekim svetlim ponosom in navdušenjem, saj je bil sin te dežele, je prvič ponesel zvezdno zastavo v enem samem poletu preko širnega Atlantika.

Dasi Lindbergh ni podvzel svojega drznega poleta radi kakšne nagrade, bo iste vseeno podeljen, ker je bila nagrada vnesku \$25.000 razpisana od Raymonda Orteiga v New Yorku za prvega letalca, ki v

(Dalje na 4. strani)

VESTI IZ CLEVELANDA

Za zaključek šolskega leta Slovenske mladinske šole S. N. Doma, vprizorijo učenci in učenke pod vodstvom učiteljice Mrs. Simčič zanimivo mladinsko igro "Mogočni prstan." Na prireditvi, ki se bo vršila v nedeljo 29. maja zvečer, so vabljeni vsi prijatelji naše mladine, kakor tudi vsi ljubitelji zabav, kakoršne veselijo mlade otroške duše. Vsi tisti, katerim so pri srcu naši Narodni domovi, naše podporne organizacije in druge naše ustanove, bi morali kar največ pažnje in ljubezni posvetiti Slovenski mladinski šoli v Clevelandu. Mladina, ki bo vsaj za silo poznala našo zgodovino, našo literaturo, našo pesem in dramatiko, ta mladina bo polnila v bližnji bodočnosti naše Narodne domove in razredne vrste naših podpornih organizacij. Le ako se mladina ne bo sramovala jezika svojih starih, ne bo se sramovala nas in naših podpornih organizacij in drugih ustanov. Nikomur še ni škodilo, če je znal dva jezika, koristilo pa že marsikomu.

Naloga vseh naših podpornih organizacij bi morala biti, da vcepljujejo v dovzetna srca naše tu rojene mladine veselje in spoštovanje do našega jezika, naše pesmi in sploh vsega, kar je lepega in dobrega med nami. Edino na ta način moremo pričakovati, da bo mladina vstopala v naše organizacije, ostala v njih in polagoma prevzela njih vodstvo. Ako ji zamrzimo naš jezik, zamrzili ji bomo s tem vse, kar je našega, mladina pojde drugam, naše organizacije pa bodo hirale in propadale.

Kdor je slišal slovečega jugoslovanskega opernega peva Mate Čulića na večer 27. aprila v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu, gotovo ne bo zamudil njegovega koncerta, ki se bo vršil 5. junija v Slovenskem Delavskem Domu v Collinwoodu. In kdor ga zadnjič ni čul, naj porabi to priliko; žal mu gotovo ne bo.

Knjige Slovenske Narodne Čitalnice se v maju, juniju, juliju in avgustu izposojujejo samo ob četrtkih zvečer. Mesečne seje Čitalnice se v juniju, juliju in avgustu ne bodo vršile. V slučaju potrebe skliče predsednik izredno sejo, in sicer na željo ali v sporazumu z nadzornim odborom. — Pregled knjig in računov se vrši 26. maja zvečer, ker je bil na zadnji seji navzoč samo en nadzornik. Isti večer se snide tudi odsek za naročitev novih knjig.

V soboto 21. aprila je priredilo mlado društvo George Washington, št. 180 J. S. K. Jednote svoje prvo plesno veselico, ki se je zelo dobro obnesla. Udeležba je bila prav poljna, zabava vsestranska in poostrežba točna in prijazna. Mladina se je zabavala po svoje, mi starejši pa po svoje. Društvo G. Washington obstaja skoro iz same tu rojene mladine, katero so organizirali agili člani društva št. 37 J. S. K. Jednote; mlademu društvu so pomagali in še pomagajo na no go tudi finančno in v drugih ozirih. Organizatorje od društva št. 37 so članice društva George Washington v znak priznanja počastile z rudečimi rožami; eno je (rožo namreč),

(Dalje na 2. strani)

ZDRAVSTVO

(Piše dr. Jos. V. Grahek, vrh. zdravnik J. S. K. Jednote)

Gnojenje ušes (dalje).

Če vam teče iz ušes, je dobro, če si jih včasih izmijete, nika kor pa ne mašite ušes z bombažem, ker bombaž ne bo ozdravil bolezni s tem, da brani mraz v ušesa. Biti mora prost odtok v vseh takih slučajih. Ako se nahaja gnoj v srednjem ušesu in ne odtoka regularno, bodo nastale nepravilnosti. Take osebe so navadno bolehe, imajo vročnico in glavobol. Zato skrbite da gnoj iz gnojnih ušes odtoka neovirano in ne skušajte tega zabraniti z zamašenjem ušes.

Skrblati, dobrem in drugim okuženjem večkrat sledi bolezen v srednjem ušesu. Gotovo poznate mlade in starejše ljudi, ki so izgubili svoj posluh po malomarnosti starišev. Napačno je, in sicer mnogokrat zelo napačno, zdraviti take bolezni brez navodil vašega družinskega zdravnika. Tisti čas morda prihranite par dolarjev, v poznejših letih pa bi morda plačali stotine dolarjev, če bi bilo možno nepravilno odpraviti. Toda večkrat je prepozno, ker napravljena škoda se ne da več popraviti. Mnogi ljudje mislijo, da ni vredno klicati zdravnika za take malenkostne slušne, kakor jih oni imenujejo. To je potrebno, ne radi boleznij same, ampak radi komplikacij, ki se utegnejo razviti iz iste. Ni treba dobiti dva ali tri zdravniške predpise vsak dan; par bi jih najbrže zadostovalo za ves čas bolezni. Čim prej bodo prišli ljudje do prepričanja, da ozdravljenje ni odvisno od velikega števila zdravil, ampak od tistih par, katere pravilno rabi, tem bolje bo zanje.

Grozna tragedija.

V malem michiganskem mestecu Bath je zblaznel farmer Andrew Kehoe, dinamital poslopje ljudske šole in posledica eksplozije je bila 37 otrok ubitih in nad 40 ranjenih. K sreči je eksplozionalni dinamit le pod enim delom poslopja, sicer bi bila eksplozija zahtevala nad 200 mladih žrtv. Izmed odraslih je bila vsled eksplozije ubita ena učiteljica, ravnatelj šole in dva druga moža, obenem s poblazenim farmerjem.

Farmer Andrew Kehoe je bil blaginjak tamkajšnega šolskega distriktu in v prepričih z ostalimi člani odbora radi previsokih davkov. Mož je bil v finančnih stiskah in njegovo premoženje bi imelo biti v kratkem na dražbi prodano. Dne 18. maja zjutraj je najprej dinamital in zažgal svojo hišo in gospodarska poslopja, nato se je odpeljal do šole, pod katero je skoro gotovo prejšno noč skril velike količine dinamita in jih zvezal z električno žico. Iz svojega avtomobila je nato zažgal dinamit, ki je, kot omenjeno, porušil del šolskega poslopja in pokopal v razvalinah 37 otrok in eno učiteljico.

V zmešnjavi, ki je sledila, je blazni farmer s strelom puške zažgal dinamit, ki ga je imel na svojem avtomobilu in ta eksplozija je na kose raztrgala njega in še štiri druge moške, ki so se slučajno nahajali v bližini. Na farmi so našli umorjeno tudi ženo poblaznelega farmerja.

Prizori, ki so se odigrali po eksploziji, ko so histerični stariši iskali svoje male ljubljence med razvalinami šolskega poslopja, bili so nepopisni.

NARAST PREBIVALSTVA

Mnogi znanstveniki v različnih delih sveta študirajo rast prebivalstva in prihajajo do zelo zanimivih zaključkov. Sedanje prebivalstvo sveta se ceni na šestnajststo milijonov; rast prebivalstva pa še davno ni dosegla svojega viška, kajti po računih znanstvenikov bo na naši zemlji nekoč bivalo osem tisoč milijonov ljudi. Zedinjene države, ki štejejo danes okoli 115 milijonov ljudi, bodo imele leta 2000 nad 184 milijonov prebivalcev, sto let pozneje pa 200 milijonov. Dosti nad to število pa ne pojde. Vsa Severna Amerika, to je vse ameriško ozemlje severno od ravnika, bo preživljala nekoč 600 milijonov ljudi, ozemlje južno od ravnika pa še enkrat toliko. Mesto New York samo bo imelo leta 200 skoro 14 milijonov prebivalcev.

Zanimivo je, kako so znanstveniki prišli do omenjenih in drugih podobnih zaključkov. Dr. Raymond Pearl, ravnatelj biološkega preiskovalnega instituta na John Hopkinsovi univerzi v Baltimore, je najprej opazoval rast posameznih buč. Prepričal se je, da buče, namreč sadeži, rasto najprej počasi, potem pa vedno hitreje do gotove točke; od tam postaja rast vedno bolj počasna, dokler končno popolnoma ne jenja. Drugo poskušnjo je omenjeni znanstvenik delal z repkom paglavca (mlade žabice, predno se razvije v pravo žabo). Ako paglavci izgubijo repke, mu zraste nov. Ta novi repke od začetka prav počasi raste, potem hitreje in hitreje do gotove točke; od tam je rast repka vedno počasnejša, dokler končno popolnoma ne prestane.

Nadaljne poskuse je dr. Pearl delal z muhami. Dve sadni muhi je zaprl v pol pajnta držečo steklenico. V steklenici je bilo dovolj bananovega agarja (sluznata sadna hrana), da bi se z istim lahko preživela velika armada muh. Muha-samica je počela leči jajca in mušja družina se je pričela večati. Muhe so redno šteli, da so imeli vedno natančen pregled narašča. Čim več je bilo muh, tem hitreje so se množile. To je šlo do nekega gotovega števila in od tam je začelo množenje vedno bolj pojemati. Končno se je izleglo sproti le toliko mladih muh, kolikor starijših je poginilo, tako da je število mušjega prebivalstva ostalo na enaki višini.

Podobne poskuse je dr. Pearl delal s podganami in prišel je do enakih zaključkov. Na podlagi teh poskusov je potem izdelal statistiko, ki bi po njegovem mnenju morala odgovorjati tudi množnji človeštva.

Množitev ljudi zasledovati seveda ni tako lahko, ker so za to potrebne dolge dobe. Dr. Pearl se je nato obrnil za podatke glede naraščanja prebivalstva v zgodovino. Izbral si je v to svrhu Švedsko, kjer imajo redno ljudsko štetje vpejlano že od leta 1750. Prebivalstvo Švedije bi po dr. Pearlovi statistiki leta 1800 moralo znašati 2.302.000, v resnici pa je znašalo 2.347.000, torej le za 45 tisoč več. Leta 1920 bi švedsko prebivalstvo moralo po dr. Pearlovi statistiki znašati 5.876.000, v resnici pa so naštejali 5.904.000 ljudi. Razlika je bila torej malenkostna.

V Združenih državah bi po omenjeni statistiki leta 1800

(Dalje na 4. strani)

KAJ NAM PRINESE BODOČNOST

Profesor A. M. Low, znameniti učenjak, popisuje v svoji novi knjigi "The Future," kaj vse nam prinese napredek znanosti v dosegli bodočnosti. Njegova izvajanja se čitajo kot fantazija, vendar kdo more trditi, da je kaj nemogočega na svetu.

Človeka bodočnosti bo zjutraj zbudila iz spanja radiobudilka. Najprej se bo okrepčal v kopelji radijske luči, nato pa bo smuknil v posebne vrste obleko, sestojajočo iz enega kosca. Klobuk ali kapo bo vedno nosil na glavi, ker v bodočnosti bodo vsi ljudje plešasti. Paziti bo moral, da ne bo v naglici oblekel obleko svoje žene, ker moški in ženske se bodo v bodočnosti oblačili skoro popolnoma enako.

Pri zajutruku bo poslušal radio, ki mu bo pripovedoval vse važne dogodke in ob enem kazal slike istih. Hrano bo morda dobil iz skupne kuhinje avtomatično na mizo. Prečital bo nato telefonska poročila, katere je telefon avtomatično beležil med njegovim spanjem. Tudi radio poročila bodo zabeležena.

Ko bo finančnik zjutraj na poti v svoj urad, bo že na poti v zvezi z osebjem v uradu potom radija in bo dajal navodila potom žepnega diktirana. Vzdigalnik bo vzdignil njegov avtomobil do njegovega nadstropja. Vsa pisarniška poslopja bodo imela premikajoče se stopnice, ceste premikajoče se stranske hodnike in prodajalne premikajoče se tla. Potovanje se bo vršilo večinoma po zraku, in konci tedna bo utrujen trgovec lahko poletel na oddih v Afriko ali Avstralijo.

Velika večina ropota bo odpravljena. V Londonu imajo že zdaj neko podulčno železnico, kjer je tako tiho, da je možno slišati tiktakanje žepne ure. Vozovi imajo posebne vrste okna, z azbestom prevlečene strehe in s posebnimi pripravi mi je zadržan ropot koles.

Ljudem bodočnosti bodo razsvetljevale noči radio-luči. Posebne postaje bodo razpošiljale to luč in vsak urad si je bo lahko vzel, kolikor jo bo rabil. Mož bodočnosti bo nosil žepni radio, kamorkoli bo šel, in po tem televizije bodo omogočene konference na velike daljave. Šolarji različnih šol bodo lahko videli in slišali istega učitelja ob istem času. Poleg tega bo posebna priprava tudi pisala njegov govor na desko.

V začetnih časih tega razvoja se bo radio-sila razdeljevala lokalno na ta način, da bodo po vsemi glavnimi cestami napeljavane žice, in avtomobili jo bodo dobivali potom svojih motorjev. Tovarne bodo zgrajene zunaj na deželi in potrebna energija za obrat istih se jim bo pošiljala po zraku. Mož bodočnosti bo morda razumel in kontroliral električno moč in bo mogel poslati zaboj blaga kar po zraku iz Amerike v Evropo.

Avtomobili bodočnosti bodo imeli udobnosti, o kakoršnih se nam danes še ne sanja. Polagoma se bo ta industrija razvijala tako, da bo avtomobil poljubno vozil po cestah ali pa frčal po zraku. Opremljeni bodo s telefoni, govorilniki, barometri in s številnimi drugimi pripravami.

Kemija bodočnosti bo umetnim potom izdelovala mnoge potrebine, za katere smo danes

(Dalje na 2. strani)

IZ NAŠIH KRAJEV ONSTRAN MORJA

V Dovjem na Gorenjskem je dne 4. maja umrl odlični slovenski turist, pevec in skladatelj, župnik Jakob Aljaž v starosti 82 let. Pokojnik je bil originalna slovenska grča, pristni Gorenjec, dober in navdušen pevec in iskren ljubitelj naravnih krasot. Rojen je bil leta 1845 v vasi Zavrhu pri Smledniku. Leta 1889 je bil poslan kot župnik na Dovje in v tem planinskem kraju je ostal do svoje smrti. Kmalu ko je prišel Aljaž v Dovje, se je začel povsem resno baviti z glasbo. Dogovorno z Glasbeno Matico v Ljubljani in Družbo sv. Mohorja se je Aljaž lotil Pesmarice, ki je izhajala leta 1888 in 1890 ter v drugi izdaji leta 1923. Obenem je izdajal lastne skladbe, večinoma po Gregorčičevih pesnitvah.

Po vsej Sloveniji so znani njegovi Občutki, Triglav moj dom, Domovini, Slovan na dan itd. Največjega pevskovzgojnega pomena pa je postala njegova Pesmarica Mohorjeve družbe, ker je bila nekaka podlaga slovenskemu razmahu pevskih zborov po deželi.

Pokojni Aljaž je bil tudi pionir slovenske turisticke; posejal in proučeval je sam lepe slovenske gore in vzdobujal rojake k turistiki. Z veliko energijo je dosegel, da se je zgradila cela vrsta turistovskih zatočišč, kot Triglavska koča, koča na Kredarici in druge.

Povsod so ga ljudje radi imeli, ker je znal govoriti domače, zadeti struno narodne duše z odkritosrčnostjo in povedati tudi grajo z blagodejno šaljivostjo. Njegov pogovor je bil vedno dovipen in iskreno prisrčen, njegovo vedenje preprosto. Najrajši je bival pod vedrim neбом sredi proste narave, na gorah in planinah, kjer se je počutil najbolj srečnega. Njegov spomin ostane zapisan v srcih vseh, ki so ga poznali, v gorah in planinah, katerih lepoto je okrivljal svetu, v njegovi lepi pesmi "Oj Triglav moj dom, kako si krasan" in stoterih od njega uglašanih pesmih, pa naj jih že prepevajo sinovi in hčere Slovenije v rodni deželi ali pa raztreseni daleč po svetu.

Pri Sv. Juriju v Slovenskih gorah je umrl znani koroški rojak prošt Gregor Einspieler, rojen leta 1853 v Svečah na Koroškem. Pokojni Einspieler je deloval kot izrazit narodnjak na Koroškem v Podkloštru in pozneje v Tinja, od koder je moral dne 1. januarja, 1919 bežati pred nemškim navalom.

Dne 29. aprila je umrl v ljubljanskem Leonišču širok Slovenije znani koroški narodnjak župnik Ante Gabron. Mož, ki je dolga leta vneto deloval med koroškimi Slovenci in jih izpodbujal k ljubezni do lastnega naroda, je moral po plebiscitu zapustiti koroška tla in se zateči v svobodno domovino. Tam pa ni našel, enako kot drugi izgnanci njegovega stanja, pri oblastih svojega stanja tistega razumevanja za svoj položaj, ki ga je pričakoval in tudi zaslužil.

Dne 29. aprila je umrl v ljubljanskem Leonišču širok Slovenije znani koroški narodnjak župnik Ante Gabron. Mož, ki je dolga leta vneto deloval med koroškimi Slovenci in jih izpodbujal k ljubezni do lastnega naroda, je moral po plebiscitu zapustiti koroška tla in se zateči v svobodno domovino. Tam pa ni našel, enako kot drugi izgnanci njegovega stanja, pri oblastih svojega stanja tistega razumevanja za svoj položaj, ki ga je pričakoval in tudi zaslužil.

VSAK PO SVOJE

Novopečeno "zlato" mestece Weepah v Nevadi postaja moderno. Te dni se je izvršil tam skrivnostni roparski umor. Policija seveda preiskuje in bo imela najbrže ravno take uspehe kot policija drugih mest, ki so že davno moderna.

Carinski kolektor v Chicagu je dovolil vzdigniti pošiljatev 480 butelj kitajskega vina, katerega bodo rabili sinovi dežele kamelij v zdravilne svrhe. Vino vsebuje 30% alkohola in za nameček ste v vsaki steklenici še dve mali kači. Za vsestranski "kik" je torej dobro preskrbljeno.

Iz gornjega poročila je razvidno, da so Kitajci še zelo nazadnjaški. Kvort povprečne ameriške butlegarske rakije vsebuje vsaj pol ducata kač in še kakšno mlado opico povrhu.

Zadnje dni smo imeli precej pusto, kisle in deževno vreme, zato tudi slavne uredniške peči še nismo deportirali, dasi so deportacijski papirji v redu. Kljub temu pa sem prepričan, da poletje ni več daleč, ker v Belajevi izlozbi na St. Clair cesti že bujno cveto slamniki in solnčne rože.

Mesto Woodland v Californiji ima več avtomobilov kot volfrcev. Mesto Cleveland v državi Ohio ima pa več volilcev kot avtomobilov, tako da so nekateri volilci brez avtomobilov. Enega teh še jaz poznam.

Neki Ezio Rappoli v Somerville, Mass., je pritril na verando svoje hiše sledeči napis: "Prosim, gospodične avtomobilistke, zaletujte se za izpremembo še v kakšno drugo hišo." Ne bi bilo morda napačno, če bi mi zatirani pešci nosili na hrbtih silne napise.

Bivši pruski naučni minister v Berlinu, Friedrich Schmitt-Ott, nosi vse mogoče doktorske naslove. Je doktor prava, medicine, tehnične znanosti, filozofije in bogoslovja. Toda kadar mož kašlja, ali ga ščiplje v trebuhu, nedvomno pokliče pravega doktorja.

Neki republikanski politik je nedavno izjavil, da je Mrs. Coolidge vredna en milijon dolarjev za republikansko stranko. Mr. Coolidge je molčeč mož, zato še ni povedal, koliko je vredna zanj.

Znameniti znanstvenik v Bostonu je te dni dejal, da so vsi reformatorji prismuknjeni. To je morda res, z edino izjemo tistih, ki so za svoje reformatorske "prepričanje" dobro plačani.

Potniški in tovarni avtomobili so prevzeli delo konjev, Fordi pa prevzemajo celo delo mačk. V mestecu Beaver City, Nevada, so nedavno napeljali neoprabljene pline drdajočega Forda pod žitnico, v kateri se je zaredilo mnogo miši in podgan. V petnajstih minutah je Fordovo kašljanje uničilo 178 teh škodljivih glodavk.

Ženske "boljše družbe" v Londonu, ki so nosile na klobukih perje rajčice ali rajskih ptic, nadomestile ga bodo s perjem jastrebov. Še čevlje iz krokoval in tudi zaslužil.

(Dalje na 4. strani)

DOPISI.

S pota.

Zadnjič sem nekoliko opisal potovanje od Sacramenta, Cal. ob reki istega imena v njenega rojstnega kraja v nasto gorovju. Od tam sem nadaljeval s potovanjem proti severu, prevozil mejo California in Oregona in se po Willamette dolini približal Portlandu, največjemu mestu države Oregon. Reka Willamette pri Portlandu izteka v poznano kraljico Pacifika, v reko Columbia. Ta velika reka izhaja v državi British Columbia, jezeru, imenovanem Upper Columbia Lake. Njena pot do jezera meri 1400 milj in 400 milj iste je plovna. Pri izlivu v Pacifik je Columbia široka sedem milj. Union Pacific železnica se vije ob tej lepi reki našega zapada kakšnih 1000 milj; včasih vozi čisto ob reki, drugod se oddalji in pri zopet k obali.

V mestu Oregon City, kjer precej velika in zelo prijazna slovenska naselbina, sem začel začetkom maja, v sedmih ribolova. Mimo mesteca reka Willamette, preko katere vodi most, cementni most. Zanimivo je od tam opazovati ribiče, ki lovijo ribe na mreže, ki so jih postavili na reki, ki se vzhodni strani Cascade gorovja, srečal sem se zopet z mogočno reko Columbia. Wenatchee slovi zaradi svojega plemenitega sadja, posebno zaradi jabolk. Jabolke iz Wenatchee so poznane in cenjene po vsej Ameriki. Pa to tudi zasluži, ker krasnejšega sadja ne dobite nikjer. Tam ima svoja domovja večje število naših rojakov, katerih nekatere poznam še iz Minnesote, Montane in drugod. Lepšega kraja kot je Wenatchee si menda niso mogli izbrati za svoja domovanja. V splošnem so tudi skoro vsi dobro stoječi. Ko je romunska kraljica potovala po Ameriki, se je njen vlak ustavil tudi v Wenatchee, kjer ji je župan izročil zabojček tamkajšnjih jabolk, ki se po pravici smatrajo za kraljicine Amerike, in šop cvetic. Bilo je menda okoli osme ure zjutraj, ko se je na postaji zbralo nekaj radovednežev, da vidijo romunsko "veličanstvo." Kraljica je baje prišla k vratom svojega posebnega voza, nekako površno oblečena, tako, da se je eden radovednežev na glas nasmejal. Smejali so se še bolj, ko je na angleški način izgovarjala besedo "laugh," iz česar je popravljala svojo "kočemačko" med govorom. Ni ji bilo všeč, da se Američani smejejo celo kraljevskemu "veličanstvu." In po Wenatchee se še zdaj smejejo na njen račun, in pripovedujejo, da se je vedla kot opica, ki se je izgubila v palmovih pragozdih. Na piki jo imajo posebno ženske. No seveda, prosti Američani so izgubili respekt pred različnimi evropskimi veličanstvi že takrat, oziroma že prej, ko so v borbi za neodvisnost naklestili Angleže.

Matija Pogorelec.

Ely, Minn.

K dramatični predstavi "Svojeglavne Minke." — Društvo Marija Čist. Spočetja, št. 120 JSKJ je dne 24. aprila vprizorilo v Washington avditoriju štiridejanko "Svojeglavna Minka." V igri nastopi 16 oseb in sicer same ženske. Igralke, ki so prevzele vloge te igre, so s par izjemami vse prvič nastopile, toda po njih kretnjah pri nastopih bi človek sodil, da so igralke stalnega dramatičnega društva. Posebno se je odlikovala Mrs. Bolek v glavni vlogi, to je v osebi Minke; posebno priznanje vredno je še to, da se je vloge v enem dnevu naučila, ker vloga je bila prvotno oddana Miss Hutarjevi, ki pa je par dni pred igro zbolela. Mrs. Bolek je svojo vlogo tako popolno izvršila, da je žela vsestransko pohvalo. Vlogo posestnice Robnikove je imela Mary Šipelj, in bi v resnici za to vlogo ne bili mogli dobiti boljše moči. Njen nastop je točno pokazal, kako mora nastopati posestnica napram svojini hčerka in služkinji; njen glas je bil izrazit. Vloge treh hčera posestnice Robnikove so imele Ana Bolek, Ana Boldin in Mary Stukelj, in so jih rešile v vseh oziirih dobro. Vlogo bogate vdove, gospe Mazinec, je predstavljala Mrs. Ursula Zajec. Njen nastop je bil v kretnjah popolnoma pravilen, le glas, oziroma besede se niso razločno slišale, ker so bile govorne v nasprotno stran. Vlogi dveh hčera vdove Mazinecve ste predstavljali Mary Novak in Rose Svetlich. Kmetico Blazinko je predstavljala Mrs. Katie Slogar; Jero, deklo pri Robnikovih je predstavljala Rose Svetlich; deklo pri Mazinečevi je predstavljala Mrs.

Josephine Burja; deklo pri Blazinki pa Mrs. Christine Dolinšek. Vloge štirih služkinj pri Blazinki so predstavljale Miss Josephine Shega, Miss Gabriela Benko, Miss Frances Pengal in Mrs. Mary Rus. Vse vloge imenovanih, od kmetice, do zadnje služkinje, so bile pravilno rešene. Seveda tudi ne smemo pozabiti krošnjarice Lize, v katere vloge je nastopila Mrs. Frances Zobec; njena vloga je bila sicer kratka, toda njen pravilni nastop in predmet iz njene krošnje so povzročili veliko smeha. Tudi nastop hčera Mazinečeve, Mary Novak in Rose Svetlich, je želel pohvaliti.

Naše slovenske žene in dekleta so zopet pokazale svoje zmoglosti. Le žal, da ima naša slovenska občinstvo le malo, kdaj priliko videti slovenske igre, čemur je največ vzrok to, da nimamo primerno lastne dvorane, v kateri bi se lahko poljubno prirejale slovenske predstave. Vsa čast igralkam, ki so se trudile in žrtvovali čas, ter s tem dosegle lep dobiček v znesku 216 dolarjev. Pred igro in med dejanji je igral naš slovenski tamburaški zbor, kar je prireditev izpopolnilo, da je imelo občinstvo več duševnega užitka. Istega pa bi bilo še več, če bi se vsaka oseba držala pravila, da se za vsakemu priložnost pri enakih prilikah, da črpa tisto kar pride od igre na odru od obojja. Prav iskrena hvala tamburaškemu zboru za uslugo!

Član dr. Sv. Cirila in Metoda, št. 1. JSKJ.

(Poslal: J. J. Peshell).

Pittsburgh, Pa.

Javna zahvala. — Na 23. marca izgubili smo eno miljeno dete iz naše sredine. Bolno je bilo na žolodcu in je po dvanajstih dnevih mukah boleznih podleglo. Na 25. marca smo izročili mrtve ostanke malega pokojnika materi zemlji v večni počitek. William Yohovich bil je član mladinskega oddelka društva sv. Štefana, št. 26. J. S. K. Jednote. Pristopil je v mladinski oddelek omenjenega društva 30. januarja 1926 in je bil član istega 13 mesecev in 23 dni. Pokojni je bil član tudi H. B. Zajednice, v katero je pristopil 22. januarja 1926, to je osem dni preje kot v J. S. K. Jednoto.

Zadnjič čast so mu izkazali člani mladinskega oddelka društva sv. Štefana, št. 26 J. S. K. J., namreč Joseph Vlah in William Candek, od pomladka H. B. Z. broj 21 pa William Pavlakovič in Albert Puhalo. Vsem se najlepše zahvaljujem, istotako tudi njihovim starišem, ki so jim dovolili, da mi pomagajo odpremiti ostanke dragega pokojnika k večnemu počitku. Lepo se zahvaljujem tudi sobratu Jos. Pogačarju, ki je bil tako dober, da je poslal k pogrebu gori omenjene mladice.

Kot je že gori omenjeno, je bil pokojni William član dveh mladinskih oddelkov, namreč pri Jugoslovanski Kat. Jednoti in pri Hrvatski, Bratski Zajednici, pa ne bo kvarno ako tu omenim neko zelo važno zadevo za jugoslovanske delavce v Ameriki. Tiče se oseb z družino, ki še nimajo vpisanih svojih otrok v organizaciji. Moj pokojni William je bil eno leto ali nekaj več v H. B. Zajednici in istotako v J. S. K. Jednoti. Pri J. S. K. Jednoti sem plačeval zanj 15 centov mesečne pristojbine, pri H. B. Zajednici pa 25 centov. Od H. B. Zajednice dobil sem \$40.00 smrtnine, od J. S. K. Jednote pa \$48.00. Tu, bratje in sestre, ene in druge organizacije, vidite razliko. Pri eni organizaciji sem plačeval mesečno 10 centov manj kot pri drugi, a dobil sem od iste \$8.00 več smrtnine. Ne dela to razlike, da je H. B. Z. dosegla že nad tri milijone dolarjev premoženja in 60,000 članov v obeh

oddelkih. Toda J. S. K. Jednota, ako je tudi mala v članstvu in finančah (mislim namreč napram H. B. Z.) ima višjo smrtninsko lestvico do petega leta, dalje do 14. leta so pa enake, toda za manjšo mesečnino. Res da pri H. B. Z. smrtnina raste do \$600, zato so pa tudi vplačila revidirana. Za otroka do 10. leta se plačuje tam 25 centov mesečno, od 10. do 14. leta 30 centov, od 14. leta naprej pa 35 centov. Sedaj vidite, bratje in sestre J. S. K. Jednote, kolika je razlika med tema dvema organizacijama.

To sem napisal z najboljšim namenom, ne da bi eno organizacijo kot tako omalovaževal, drugo pa hvalil, ker sem član obeh. Napisal sem zato, da vidijo ostali Jugoslovani, osobito Hrvati, da kadar pridejo na konvencijo, da bodo malo bolj mislili na svojo mladino, ker pri nas še vedno vlada ona boleat za stole bolj kot za bodočnost organizacije.

Hrvati in ostali Jugoslovani, vpisujte svoje otroke v J. S. K. Jednoto, ker ona je organizacija, s katero se more malo-katera meriti.

Joseph Yohovich, član dr. št. 26 JSKJ.

Chicago, Ill.

Društvo Jugoslovani, št. 104 JSKJ bo imelo svojo redno mesečno sejo dne 4. junija, točno ob 8. uri zvečer v navadnih prostorih. Na to sejo so vabljeni vsi člani, da se je gotovo udeležijo, ker imamo nekoliko novih članov za vpeljati v društvo. Na zadnji seji se je sklenilo, da se bo po seji vršila mala zabava med člani, da se tako malo bolj spoznamo med seboj, in da se pogovorimo nekoliko o boljši agitaciji za nove člane in koristi društva in Jednote.

Resnici na ljubo bodi povedano, da sem tajnik že od začetka tega leta, pa še do danes ne poznam položico članov. Toraj udeležimo se vsi prihodnje seje, da bomo pokazali novim članom, da se res zanimamo za društvo in Jednoto. Brat John Košiček je rekel na zadnji seji, da bo preskrbel za vse člane prost prigrizek, kar se je sprejelo z veseljem na znanje. Nato je brat predsednik pripomnil, da se dober prigrizek nikakor ne da uživati brez da bi se ga zamočilo. Zato je tudi brat predsednik obljubil, da nas bo tudi on preskrbel z dobrim newyorčanom, da bo tako bolj popolna zabava.

Toraj še enkrat, ne pozabite dne 4. junija vsi na sejo! William Mladic, tajnik dr. št. 104 JSKJ

Braddock, Pa.

Ker ne opazim, da bi se bil zadnje čase kdo drugi oglašil iz naše naselbine, hočem jaz nekoliko poročati o tukajšnjih razmerah. Kar se delavskih razmer tiče, so po navadi, navaden delavec ni še nikoli dobro zaslužil in tako tudi zdaj ne; oni, ki so česa izučeni so pa seveda plačani z delo, ktero znajo opraviti. Glede vremena se ne moremo ravno pritoževati; pomladni čas je dosti lep, samo nekoliko preveč dežja je včas. Pa mislim, da se bo kmalu na boljše obrnilo. V društvenih zadevah še dosti dobro napredujemo, če vpoštevamo delavske razmere, ki niso ravno prvovrstne. Pri tej priliki naj omenim tudi, da smo dne 9. maja izgubili mladico našega društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ, namreč sestroso Josephino Sadar, staro šele 22 let. Pokojnica je bolela samo par tednov in se je morala podvreči operaciji za izrastek (tumor). Zdravniki, ki so jo operirali pa morda niso imeli dosti vaje, ali so pa nastale kakšne komplikacije in sestra je morala podleči. Umrla je v bolnišnici v Mc-

Keesportu. K večnemu počitku smo jo v naročje materi zemlji položili 12. maja na pokopališču East McKeesport. Pogreb se je vršil po katoliških obredih. Naj v miru počiva in blag ji spomin!

Tiste člane in članice društva št. 31 JSKJ, ki na zadnji seji niso plačali 15 centov izrednega prispevka za venec pokojni sestro, prosim, da to store na junijski seji. Nadalje so prošeni nadzorniki ali pregledovalci knjig, da se udeležijo revizije, ki se bo vršila v Domu 28. maja zvečer ob sedmi uri.

Pa še malo prostora, sobrat urednik. Pred par tedni sem dobil prošnjo od nesrečnega rojaka Franka Malija, ki se nahaja v zaporu v Pittsburghu že 16 let, da bi društvo skušalo zbrati nekaj prostovoljnih prispevkov v namen, da bi se skušalo rojaku pomoči na svobodo. Naše društvo je prošnjo vzelo v naznanje in izvolilo nekaj članov, da gredo po naselbini nabirati prispevke za to svrhu. Naše društvo tudi priporoča drugim društvom, ako dobe podobne prošnje za pomoč, da se po možnosti odzovejo.

K zaključku pozdravljam vse člane in članice J. S. K. Jednote!

Martin Hudale, tajnik dr. št. 31 JSKJ.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Sporočati nam je žalostno vest, da nam je nemila smrt pobrala ljubljenega sina, oziroma brata

MIHAELA ŠUTEJ

ki je podlegel posledicam poskodb, katere je dobil pri delu dne 9. januarja. Ležal je v bolnišnici 13 tednov in je prestal hude operacije, pa ni vse nič izdalo. Zastrupila se mu je kri in 10. aprila nas je zapustil za vedno.

Hvala vsem, ki so pokojnika obiskovali v bolnišnici in pozneje na mrtvaškem odru, ki so čuli pri njem, darovali mu venec in cvetlice v zadnji spomin in ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala še posebej društvu sv. Štefana, št. 11 J. S. K. J. za krasni venec in za stražo pri mrtvaškem odru. Hvala sploh vsem, ki so nam iskreno tolažbo, pomoč in sočutje v težkih urah. Ti pa, dragi sin, oziroma brat, počivaj v miru in lahka Ti bodi ameriška zemlja!

Zalujoči ostali: Mihael in Katarina Šutej, oče in mati; George Šutej (Chicago), Matt in John Šutej (Omaha), bratje; Mrs. Herbolich (Oakland, Cal.), Mrs. Anna Urek, Mrs. Magdalena Bleknšip, Mrs. Rose Brenot in Misses Katie, Helen in Frances Šutej, sestre.

Omaha, Neb., maja 15. — 1927.

IZ URADA GL. TAJNIKA

IZPREMEMBE V ČLANSTVU ODRADEGA ODDELKA.

za mesec april, 1927.

Društvo št. 1. — Pristopili: Charles Merhar, B-154; Rudolf Banovetz, 27414; Anton Škufca, 27343; Ivan Vene, 27375. Suspendirani: Jacob Varoga, 27422. Umrl: John Gouze, 138. Društvo št. 2. — Pristopili: Mary Zbasnik, 27340; Frank Tratnik, 27363; George Vipavetz, 27360; Frank T. Rom, 27362; Martin Novak, 27361; Frank Lickar, 27377; Caroline Lickar, 27378; Frank Orazem, 27376; Tony Kuzma, 27382. Umrl Louis L. Perusek, 1244. Društvo št. 4. — Pristopili: John Dolenc, 27364; Olga Troha, 27415. Društvo št. 5. — Pristopili: Julia Snyder, 27406. Društvo št. 6. — Pristopili: Jane Kragely, 27416. Umrla Johanna Bivec, 8731. Društvo št. 9. — Pristopili:

Albert Murn, 27407.

Društvo št. 11. — Umrl: Math Bosanec, 950; Michael F. Sutej, 24487. Premenil zavarovalnino iz \$500 na \$1000; John Sutej, 25506.

Društvo št. 12. — Suspendirani: Rudolf Hrovat, 20251. Umrl: Frank Hrovat, 1003.

Društvo št. 15. — Pristopili: Margaret Plutt, B-147; Philip F. Mehle, B-145; William Centa, 27365. Suspendirani: Stefaniya Jengich, 25633.

Društvo št. 16. — Pristopila: Frances Debevec, 27344.

Društvo št. 18. — Prestopila k društvu št. 105: Paul Valancich, 21425.

Društvo št. 20. — Pristopili: Matt Pecavar, B-153; Christine Majerle, 27379. Zopet sprejeti: Jacob Zernc, 20078; Mary Zernc, 22183. Suspendirani: Jos. Brula, 21906; Anton Brula, 26060; Katy Raunikan, 8784. Prestopili k društvu št. 110: Jacob Zernc, 20078; Mary Zernc, 22183.

Društvo št. 22. — Umrla: Ursula Kucic, 10326.

Društvo št. 26. — Pristopili: Mary Dekleva, 27409; George Sudetich, 27408. Zopet sprejeti: John Bajs, 21487; John Godesch, 26411, John Koller, 25917; Mary Arch, 24780. Suspendirani: George Adlesic, 22763; Peter Cvetas, 26362; George Ivanusic, 26003. Premenil zavarovalnino iz \$1000 na \$500; Frank Kopar, 25040.

Društvo št. 27. — Suspendirani: John Homan, 24659.

Društvo št. 29. — Črtana: Theresa Pike, 26472.

Društvo št. 30. — Črtana: Alojzija Pavlich, 15434. Prestopila k društvu št. 37: Anton Perovsek, 26705.

Društvo št. 31. — Prestopila k društvu št. 175: Mike Abram, 26986.

Društvo t. 33. — Pristopili: Rose Kiren, 27385; John Slabe, 27383; Frank Ourednik, 27384. Zopet sprejet: Gabriel Demshar, 22272. Umrl: John Laurich, 2174. Prestopila k društvu št. 175: Joseph Laurich, 23472.

Društvo št. 37. — Zopet sprejeti: Frank Podlipce, 7904. Suspendirani: Louis Blatnik, 23528; John Bolden, 25992; Matt Povse, 25708; Mike Rustja, 24073; Angelo Vogrig, 21835; Joseph Zavodnik, 25716; Emerick Dusic, 26204; Ursula Skulj, 9418; John Skulj, 24462. Prestopila k društvu št. 180: Angela Levstek, 25713.

Društvo št. 39. — Pristopili: Peter Katana, 27387; Steve Gasparac, 27386; Anna Budiseh, 27388; Lawrence Capeta, 27389.

Društvo št. 40. — Suspendirani: Cila Potocar, 26144; John Rozman, 1038; Anton Sessler, 23342. Prestopila k društvu št. 173: Frank Vidic, 26501.

Društvo št. 44. — Suspendirani: John Zupec, 18019.

Društvo št. 45. — Pristopili: Albert Mervar, 27345; Rudolph Zupan, 27346.

Društvo št. 49. — Zopet sprejeti: John Jaklevic, 21478.

Društvo št. 50. — Suspendirani: Joseph Schuster, 21173.

Društvo št. 53. — Pristopili: John Osredkar, B-148. Umrla: Amalia Dobnik, 16553.

Društvo št. 55. — Pristopila: Ana Bozich, B-149. Prestopila k društvu št. 174: Mary Ben, 22885. Prestopila k društvu št. 149: Lawrence Zupan, 24769; Stanislav Zupan, 21503; Matilda Smvidel, 10329.

Društvo št. 58. — Pristopili: Ludwig S. Champa, B-155.

Društvo št. 60. — Prestopila k društvu št. 9: Louis Sustar, 16649.

Društvo t. 61. — Prestopila k društvu št. 37: Joseph Stare, 20996; Mary Stare, 20997.

Društvo št. 66. — Pristopili: Mary Smolich, 27391; Katherine Smolich, 27390; Anton Smolich Jr., 27392; Anton Smolich Sr., 27393; Mary Erjavac, 27394; Valentin Erjavac, 27395. Suspendirani: John Tomko, 20742.

Društvo 70. — Prestopila k

društvu št. 170: Caroline Jurkas, B-61. Pristopili: John Lapp, 27417.

Društvo št. 71. — Pristopili: Jernej Humar, 27410; Frank Jarm, 27380. Zopet sprejeti: Mihael Perhavec, 20434.

Društvo št. 78. — Pristopili: Joseph Droblich, B-146; Anna Kestner, 27347.

Društvo št. 81. — Pristopili: Anthony Jeray, B-156.

Društvo št. 83. — Zopet sprejeti: Peter Milanovich, 26939. Suspendirani: Vladimir Vidanovich, 25471.

Društvo št. 84. — Pristopili: William Kuchar, 27348. Umrl: John Russ, 26563.

Društvo št. 85. — Pristopila: Anna Hochevar, 27366.

Društvo št. 86. — Pristopili: Peter Blatnick, 27367. Suspendirani: Mike Stefanich, 20694. Črtan: Ignac Koos, 20116.

Društvo št. 88. — Suspendirani: Edward Tekautz, 20642.

Društvo št. 94. — Pristopili: Helen Urbancic, 27368; Louis Stritar, 27369.

Društvo št. 100. — Prestopila k društvu št. 179: Matt Martincic, 14820; Matt Turkovich, 13429; Frank Valencich, 13449; John Simcich, 13437; Michael Gerlj, 21608.

Društvo št. 101. — Zopet sprejeti: Joseph Simons, 19967; John Strukelj, 24103. Suspendirani: John Jeram, 22594.

Društvo št. 103. — Zopet sprejete: Mary Jenc, 17334; Mary Nagode, 18693; Anna Petelinkar, 26446; Antonia Sore, 24751; Agnes Sore, 24750. Suspendirani: Frances Mesec, 21493; Mary Nahtigal, 24754; Mary Nahtigal Sr., 24752; Frances Stego, 26476; Josephine Pikel, 20852; Louise Roberts, 24753.

Društvo št. 104. — Suspendirani: Joseph Lovsin, 25456.

Društvo št. 105. — Pristopili: Rudolph Ferlic, 27349; Jean Rossman, 27396.

Društvo št. 108. — Zopet sprejeti: Joe Vlasic, 24794.

Društvo št. 109. — Zopet sprejeti: Matt Pribanich, 22185; Rose Pribanich, 22798; Rudolf Schweiger, 24508; Joseph Rebrovich, 26307. Suspendirani: Nick Dikovich (15014; Ana Majnarich, 27236.

Društvo št. 110. — Pristopili: Tony Novlan, 27411.

Društvo št. 111. — Suspendirani: Rudolf E. Kochevar, 26550.

Društvo št. 114. — Pristopili: Frank Tost, 27397; Jacob Grahek Jr., 27412.

Društvo št. 116. — Zopet sprejeti: Paul Kuznik 22563; Mary Kuznik, 22564.

Društvo št. 120. — Prestopila k društvu št. 1: Frank Jerich, 27256.

Društvo št. 122. — Pristopili: Joe Urbanja, 27418; George Evanick, 27419; Julia Stulac, 27420. Zopet sprejeti: George Pusnik, 25912; Helena Pusnik, 25636. Prestopila k društvu št. 31: Ivan Mlinarich, 22875.

Društvo št. 123. — Suspendirani: Peter Brozovich, B-86; Louis Volk, 18874.

Društvo št. 125. — Pristopili: Valentin Cocianig, 27370.

Društvo št. 127. — Umrla: Theresa Kramar, 21168.

Društvo št. 128. — Pristopili: Joseph Anzele, 27398. Suspendirani: Joseph Oreskovich, 23673.

Društvo št. 129. — Pristopile: Jera Vertnik, 27352; Pavla Kostelic, 27351; Katherine Kositich, 27350; Josephine Tekavec, 27413. Suspendirani: Mary Carlson, 21656.

Društvo št. 131. — Pristopili: Joe Slemberger, 27421.

Društvo št. 132. — Pristopile: Anna Tomsich, 27422; William Streeter, 27428. Zopet sprejeti: Charles Krall, 18343; George Keliop, 19287; Karolina Keliop, 20259.

Društvo št. 133. — Pristopile: Helena Skerjanc, 27342; Frances Cvek, 27341. Prestopila k društvu št. 107: Marija Mestnik, 20929.

Društvo št. 135. — Zopet sprejeti: Mirko Bogunovic, (Dalje na 4. strani)

N. J. V.
NEWYORSKI PORTRETI

IV.

"Ljepa naša domovina."

Vam tovariši nekdanjih dni in davnih let kličem: slava! in "dosvidanja" — ako ste še med živimi. In vam tovariši, ki ste se že preselili v Nirvano, kličem tem potom "vječnaja pamjat" in "do skorago svidanja." A ulice, kjer smo živeli in uživali življenje pred osemindvajsetimi leti; kjer smo živeli le za danes in ko nismo nikdar mislili na jutri — bodite mi pozdravljene in uverjene, da lepših ulic in lepšega kraja ni na vsem svetu, kakor okraj, kate-rega križate še dandanašnji.

Pozdravljam vas Waverly Place, Washington Square in Bleecker Street; v duhu te grlim moj MacDougal Street; pozdravljam te Cooper Square — in objemam v celoti ves Greenwich Village, kakoršen je bil pred davnimi leti, in kakoršen je še dandanes — kajti tam se življenje, oziroma način življenja še vedno ni spremenil: vse je še tako, kakor je nekdanje bilo — le mi, ki smo še preostali, smo drugačni, kakor smo bili tedaj, ko smo "še živeli."

"Večni spomin" kličem Tebi, tovariš Fekonja, kajti živel in doživel si v "vasi;" vječnaja pamjat Tebi Casabona — ker i tebi je bilo dano, da si tam prominol držeč v rokah zadnje pismo pisateljice Ouide, ki je tudi odšla v Nirvano po Tvojem načinu; blag bodi spomin Barsottiju, Steve Brozoviću, Janczi Rigu in Gonfaronu; vječnaja pamjat tovarišu Frugone in vsem ostalim umetnikom, pisateljem in glasbenikom; slava igralkam Vernon Sisters in Louisi Amiot in večer spomin nepozabni plesalki Berti Gleason ter skladatelju Fred Houlihanu in njegovi nepozabni skladbi "On a Sunday Afternoon" . . .

Slava Tom Sharkeyu in John Sullivanu, Fitzsimmonsu, James J. Corbettu ter vsem ostalim, ki ste imeli denarja v izobilju, ko ga mi nismo imeli, in ki ste pripomogli, da je bilo življenje tam pri Gonfaronu na McDougal Street v resnici vredno življenja . . .

In danes po tolikih letih, še vedno upam in pričakujem, da bo izšla knjiga, katero bom zamogel kupiti pri Brentanu — in v kateri bom zamogel citati zemljepis našega New Yorka. Še vedno upam in pričakujem, da bo kdo spisal knjigo, ki ničesar ne ve o statistiki; pa se bo pojavil kak pisatelj, ki bo opisal vsak pojedinu okraj našega mesta, ne da bi pri tem mislil, da bi svoj rokopis prodal kakemu časopisu. In ako se te vrste bodoči pisatelj pojavi, prosim ga prav uljudno, naj pride k meni, kajti podati mu bom more podatke, kakoršnjih bi zaman iskal drugod.

In v nadi, da se končno vendarle kdo prijavi, mu tem potom podajam pojedine točke, vredne časa in peresa, da jih opiše tako, kakoršne so v resnici.

Kdor se hoče učiti evropskega zemljepisa, naj pride naravnost v New York, kajti pri nas zamore živeti med katerimkoli evropskim narodom; vsaka pri nas živeča evropska narodnost izbrala si je za sosedo baš one narode, kateri so jej bili tudi v Evropi sosedje. Tudi pri nas so Čehi in Nemci sosedje in Poljaki ter Ukrajinci so sosedje Rusov in zopet Grki so si izbrali za svoje sosedje Turke in Arabce. In Rusi so sosedje Rumuncev. Vendar si pa pri tem ne smemo domišljati, da so se ti ljudje naselili neposredno eden kraj drugega vsled medsebojne ljubavi, kajti oni se isto-tako polnodušno medsebojno sovražijo v Ameriki, kakor so se, in kakor se še sovražijo te narodnosti medsebojno v Evropi. In to sovražstvo najbrže vpliva na nje in proizvaja nekako medsebojno privlačevalno

silo.

Ko smo bili še mladi, živeli so židje med Delancey St. in Bowery, severno do Houston St. Tu se je pričela Ogrska in nekdanja Avstrija; in iztočno od tu živeli so tedaj posamezni zastopniki balkanskih narodnosti. Povsod je bilo vse polno kavarn in restorantov, in vsaki večer prihajali so iz vsakega javnega lokala zvoki kar najrazličnejše glasbe. Tu se je igrala Beethovenova "Appassionata" in tamkaj zopet ciganski napevi. Povsod se je pelo in povsod se je sviralo, kamorkoli se je človek okrenil.

Dalje proti zapadu, onkraj Washington Square pri Gonfaronu pričel se je koncert vsak večer ob osmih in vsaj po dvakrat na teden smo se ob večerih zbrali tamkaj vsi zgoraj navedeni tovariši. Vino sicer tamkaj ni bilo baš izobno, toda kljub temu so bili pri Gonfaronu vsi prostori vsaki večer nabito polni, kajti tamkaj so se tedaj zbirali vaščani Greenwich Village, ki so zastopali vse narodnosti, ki so tedaj imele v New Yorku svoje takozvane "kolonije." In v Greenwich Village je bila narodnost tedaj povsem postranska stvar. Kljub temu so se pa zastopniki raznih narodnosti vendarle medsebojno razlikovali, in sicer po pogovorih. Rusi so pazno poslušali razgovor, ki sta ga pričela medsebojno Borisov in konzul Lodiženski, ki sta vedno in vedno govorila le o politiki in književnosti; Casabona je govoril o svojem Danteju in dobrem vinu ter je vedno zatrjeval, da je rudeče in črno vino najboljše. Fekonja se s tem ni strinjal ter je zatrjeval, da je rumeno vino najboljše.

Pa se je slikar Fekonja nekoliko zaljubil v Kathryn Vernon, nadarjeno Američanko, ki je bila doma iz okolice Buffalo, N. Y., in ki se je tedaj naselila v Greenwich Village. Bila je tako vsestranski nadarjena, da ni v nijedni stroki zamogla doseči pravega uspeha — le ljubezen jej je šla izpod rok in v tem je dosegla prav dobre uspehe. Kak ducat umetnikov in nekako dva ducata trgovcev se je namreč zaljubilo v njeno lepo glavico, katere možgani so odsevali iz njenih sinjih oči.

Toda med vsemi, kar nas je bilo, jo je Fekonja najbolj ljubil. In ona je o tem prav dobro vedela. Pa tudi rada ga je imela, kajti bil je krasen dečko. Toda bil je tihe naravi in nekoliko neokreten. Tudi se ni nikdar vdeležil kakšne debate in nikdar ni govoril o Dostojevskemu, kajti on sploh ni zamogel govoriti. Pa kljub temu, da je prav dobro vedel, da njegove duše nismo razumeli, se vsled tega ni nikdar pritoževal. Nekoč, ko je prišel Tom Sharkey trošiti k Gonfaronu svoje preobilo bogastvo na ta način, da je naročil večerjo in pijačo "za vso hišo," je Fekonja vjezil vso družbo s tem, da je zatrjeval, da so povsem navadni vsakdanji ljudje, vendarle najboljše ljudje na svetu, kajti oni so stvarniki vsega, kar imamo na tem svetu. Kathryn se je vsled tega pričela jeziti, pa ni spregovoril potem ni besedice, pač pa si je mirno gladi svoje lase in jo nekako izpod čela gledal.

Vendar jo je pa še vedno ljubil in oboževal — in pri tem postajal vedno bolj molčeč. Navadni ljudje, ko so baš pri vinu in ki istodobno tudi ljubijo, običajno mnogo govore — zopet drugi po obmolknjevo.

Fekonja ni nikdar zamogel govoriti, ko je bil v Kathrynini družbi.

"Kaj se je zgodilo s tvojim prijateljem, Kathryn?" povpraševali so jo danzadnem ostali prijatelji.

"Ne vem, vsaki dan postaja bolj mrtev."

In potem, nekega večera, ko so Kathryn in njeni prijatelji nameravali prirediti običajno sobotno veselje, se je Fekonja

nepričakovano probudil in navdušeno dejal:

"Pojdite z menoj!"

"Kam?"

"Z menoj!"

In tako se je zgodilo, da smo vsi odšli z njim v Cafe Boulevard na 10. ulici in 2nd Ave.

Z nami je odšlo tudi kakih petnajst tu rojenih Američanov: igralke, plesalke, Pulitzerjevi reporterji, Jimmie, od Swiss Gazette in Mr. "Oshkosh" od Haymarketa na 6th Ave. In na potu mi je Fekonja zaupno povedal, da je prodal neko sliko, da ima dovolj denarja in da se je dogovoril z Janczi Rigom, ki je imel koncertni kontrakt z lastnikom Boulevarda, da bo Janczi onega večera igral potpourri slovanskih pesmi.

Toda prišli smo prerano v kavarno Boulevard, in Janczi še ni pričel s koncertom. Vsled tega smo najprej večerjali in pri tem je Kathryn izjavila, da večerja ni mnogo vredna; njegovo zabavljanje postalo je nekako nalezljivo, kajti vsa družba je pričela kritikovati Fekonjev okus. Carlisle in Thompson, Dun in Jimmie, ki so vsi bili zaljubljeni v Kathryn; in Amelia ter Louisa, ki sta tudi ljubili Duna in Jimmieja — vse je kritikovalo nesrečnega Fekonjo. In dasiravno je naročil najboljši vin, kar ga je imel tedanjih Boulevardov "kellermeister" v zalogi, je Kathryn vendarle zatrjevala, da so madjarska vina "za nič."

Pa so se slikarjeve oči pričele spliziti, nakar je pričel z njo lepo govoriti, toda Kathryn je bila tedaj neizprosna.

"Ti si mrtev — kje je tvoje življenje in kje je tvoja živahnost?" dejala je Kathryn.

In potem je Janczi Rigojeva godba pričela igrati potpourri slovanskih napevov: "Kje dom je moj;" "Ja vas mam rad;" "Djevuška!" "Hej Slovani;" "Ljepa naša domovina;" "Bože carja hrani;" itd. In čutili smo v svojih dušah, kako je tisoče premikajočih se nog ostavilo polagoma pozemski svod — kako se je na milijone glasov dregalo vse do našega božanstva; kako se je vse, kar je bilo pozemskega, združilo z vsem, kar je nebeško — in dozdevalo se nam je, da je neskončno vseмир z nami plesalo — moški, ženske, živali, gorovja, morja in zvezde — kajti vse je prepevalo o radosti stvarjenja.

Janczjeva godba je namreč proizvajala one vrste glasbo, katero Kathryn dotedaj še nikdar ni čula v svojem življenju stare, narodne pesmi, ki so se porodile iz srcih milijonov ljudi tekom minulih stoletij; pesmi, ki so nastale brez pesnikov in skladateljev takorekoč v duši narodov; pesmi, iz katerih bistva odseva narodova duša — pesmi, ki so bile povsem različne od onih napevov, katere je Kathryn čula dotedaj in katere zamore nazvati kot pesmi "brez duše."

Pa ko je poslušala te narodne pesmi in narodno glasbo, pojavilo se je v njej duši vse njeno dotedanje življenje: od rane mladosti do onega trenutka in na nikak način ni zamogla razumeti, čemu se je predzrnila žaliti umetnika.

In ko je godba svirala "Ljepa naša," ko smo Steve, Fekonja in jaz — vsak po svojem načinu prepevali nad vse krasno himno — pričela je misliti, kako jej je bilo dotedaj sploh mnogo tovariša Fekonjo uvrstiti v kategorijo svojih ostalih ljubimcev? Zrla je naravnost v njegove oči, kakor da bi ga prosila odpuščanja, toda Fekonja je ostal miren ter prepeval nadalje.

Ko je Janczi nadaljeval z "Ljepo našo," opazili smo, da so se Fekonjeve oči pričele veseliti solziti in da je vsaka njegova obrazna poteza postala popolna, kakor nikdar poprej.

In ponovno je pričel prepevati "Ljepo našo" med spremljevanjem cimbalona. Nihče se ni upal, da ga pri tem moti in nih-

če ni motil pevca ter njegovega spremljevalca — ter neopazno, prav polagoma, spojili sta se njuni duši.

Kako mrtvi so bili vsi ostali gostje naše družbe — ki so malo preje debatirali o kakovosti večerje! Pa je Kathryn morala sama sebi priznati, da je bila do tega trenutka slepa — da ni videla razlike . . .

Fekonja je ustal, objel cimbalista ter nadaljeval s svojim petjem. Vsa družba je potem podivljala; Janczi ga je poljubil in Kathryn je istodobno opazila, da je najmanj petdeset ustnen želelo poljubiti našega tovariša-pevca.

Tekom kasnejših dni smo tam pri Gonfaronu šestokrat opazili, kako je naš Slovenski umetnik sedel pri mali mizi v družbi svoje Američanke, ki je sanjala o dnevu, ko bo obiskala z njim zajedno deželo, katere nam pošilja možke, kot je bil Fekonja — in pesmi kot je "Ljepa naša domovina." — Pa ni prišlo do tega: oženil se je z drugo po geslu "svoji k svojim" — in potem je moral umreti po svojem načinu . . .

SPREMENBE V ČLANSTVU

(Nadaljevanje iz 3. strani)

22789; Lulu Keys, 22886; Anna Zoretic, 25638; Mike Bozich, 23349.

Društvo št. 137. — Pristopila: Mary Anzelc, B-150.

Društvo št. 138. — Suspendirani: Ivan Kalic, 22372; Ivan Pavasevic, 27159; Louisa Pavasevic, 27160.

Društvo št. 139. — Suspendirani: John Kobe, 18938.

Društvo št. 142. — Zopet sprejet: Martin Mavrinac, 22571. Umrl: Rade Perich, 25282. Premenila zavarovalnico iz \$1000 na \$500; Angela Stupca, 25552.

Društvo št. 144. — Pristopili: John Ozanich, 27355; Antonia Milosevich, 27354; John Polich, 27353.

Društvo št. 145. — Zopet sprejet: Joseph Kandus, 25843. Suspendirani: Mike Janko, 25846; Andy Strazisar, 24983; Andrej Marel, 25179.

Društvo št. 148. — Pristopil: Frank Solties, 27423.

Društvo št. 149. — Suspendirani: Martin Kalavitch, 25022; George Kocevar, 26735.

Društvo št. 150. — Pristopili: Apolonija Sterle, 27424; Ursula Janezich, 27425; Mary Pender, 27426; Margaret Mihele, 27427.

Društvo št. 152. — Pristopila: Pauline Pirnat, 27400.

Društvo št. 154. — Prestopil k društvu št. 26: Henrik Frank, 26019.

Društvo št. 155. — Premenil zavarovalnico iz \$500 na \$250: Peter Guna, 24898.

Društvo št. 156. — Prestopil k društvu št. 85: Louis Sever, 19248.

Društvo t. 162. — Umrla: Genovefa Podkrajnik, 12413. Prestopil k društvu št. 167: Jernej Cankar, 26373.

Društvo št. 163. — Pristopila: Frank Wallace, B-151; Peter Marinic, 27381.

Društvo št. 166. — Pristopili: John Berlot, 27357; John Bajt, 27371; Frank Gregor, 27373; Blaz Kolaric, 27358; John Praprotnik, 27372; Anton Urbanec, 27356; John Turk, 27401. Suspendirani: Frank Cankar, 27100. Umrl: Vincent Dugar, 26722.

Društvo št. 168. — Suspendirani: Joe Brodnick, 26424.

Društvo št. 170. — Pristopila: Louise Zakrajšek, 27402.

Društvo št. 171. — Pristopili: Imbro S. Celcic, 27403; Nikola Brajkovich, 27405; Mary Grubich, 27404. Suspendirani: Mike Bendala, 27103; Mary Prilog, 26468; John Prilog, 26975; John Zoretich, B-82.

Društvo št. 172. — Zopet sprejeta: Agnes Gorenc, 26781.

Društvo št. 173. — Suspendirani: Frank Zlobec, 26673.

Društvo št. 174. — Pristopil: Stefan Matkovich, 27359.

Društvo št. 177. — Pristopili: Frances Sarson, 27374.

Društvo št. 179. — Suspendirani: John Sarina, 27048; Teodor Gacovsky, 27138.

Društvo št. 180. — Pristopil: Joseph Kadunc, B-152. Suspendirani: John Hren, 27220; Mary Ivanc, 25718.

NARAST PREBIVALSTVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

moralo biti 5,336,000 ljudi, v resnici pa jih je bilo 5,308,000. Leta 1900 so Združene države štejele okoli 76 milijonov prebivalstva, ali skoro en milijon manj, kot bi jih moralo biti po statistiki dr. Pearla. To je bilo po ameriško-španski vojni. Leta 1910 pa je ljudsko števje izkazalo skoro natančno toliko prebivalstva, kot bi ga moralo biti po računah dr. Pearla, to je 91,972,000.

Iz gornjih števil je razvidno, da računski tabeli, ki jo je dr. Pearl izdelal na podlagi množice muh in podgan, zelo dobro odgovarja tudi množica ljudi. Zanimivo je, da niti večerje ali manjše naseljevanje ne izpremeni dosti števil dr. Pearllove tabele. Velike katastrofe, kot na primer vojne, narast nekoliko zadržijo, toda v par desetletjih je ta razlika zanemarljiva. Videti je, da ima tudi glede množice ljudi narava gotove zakone, preko katerih ne bomo prišli, in da se vsled tega ni bati, da bi bil kdaj ta naš planet preveč obljuden.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

dilove kože naj si nabavijo, pa bo njihova uniforma popolna.

Meseca julija nameravam priti v Minnesoto. Prišel bom z vlakom, ker moj avtomobil ima še Mr. Henry Ford v tovarni. Prosim pa že zdaj cenjene rojake, naj mi ne postavljajo mlajev, ampak naj puste rasti breze in smreke, kjer so. Tudi sijajnih sprejemov naj mi nikar ne prireajo. Oh, (s pristom v ustih) I am so bashful!

A. J. T.

POLET PREKO ATLANTIKA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

enem samem poletu prepluje Atlantik.

Polet Lindbergha je seveda v prvi vrsti športnega pomena, praktičnega pa le v toliko, da je pokazal svetu, kaj se more doseči z navadnim malim monoplanom, in da je pokazal, da je polet preko Atlantika brez presledka mogoč. Kar pri tem svetu najbolj imponira, je prava ameriška korajža in odločnost mladega letalca. Ponovno je dokazano, da je Amerika mlada dežela, polna prekipevaločega življenja. Vsi narodi so prispevali tej deželi svoje najboljše moči, Amerika pa jim je dala priliko, da so svoje zmožnosti razvili. Ni čuda, če gleda na Ameriko ves svet.

Cesar se Američani lotijo, to tudi izpeljejo. "Nemogoče" je pri Američanih nepoznan pojem. Američani so zmožni velikih del in seveda včas tudi velikih budalosti; ampak mladost je že taka. Kjer je mladost, tam je življenje, tam je korajža in tam so uspehi.

Sto milijonov src je želelo srečo drznemu mlademu Američanu, ki se je podal preko mrkega Atlantika, kakor da gre na piknik; in sto milijonov src je prekipevalo veselja in navdušenja, ko smo zvedeli, da je mladi letalec dosegel svoj cilj. V tem uspehu se je zopet enkrat sijajno pokazala mlada življenska moč in energija naše adoptirane domovine, Amerike.

V Parizu je Lindbergh dobil zavetišče v ameriškem poslanstvu; vsi so vedeli, da potrebuje spanja in počitka. In spal je mirno in globoko deset ur, kot more spati pač utrujen mladenič. V tem so prihajale častitke iz vseh strani sveta. Parizani so mu poslali cele grmade cvetja. In ves Pariz se

zavil v ameriške zastave. Še nikdar v zgodovini se ni pripetilo, da bi bila vihrala kakšna tujezemski zastava raz poslopja ministrstva zunanjih zadev v počast kakšne privatne osebe. Lindberghu pa so jo razobesili; istofako so zavirale ameriške zastave z mnogih drugih javnih poslopij.

Po zasluženem deseturnem spanju in po zajutru je mladi letalec potom radio-telefona poklical svojo mater v Detroitu in ji povedal, da se fino počuti. Mati v Detroitu je sina dobro razumela; sin v Parizu ni mogel tako dobro slišati. Po telefoničnem razgovoru z materjo se je mladi letalec izročil na razpolago ameriškemu poslaniku M. T. Herricku, ki ga je najprej povedel na balkon, da ga pokaže čakajoči množici Parizanov, ki se je nabrala pred poslanstvom. Po neizogibnem fotografiranju se je dalje časa razgovarjal s časniškimi poročevalci, ki so čakali nanj v posebni sobi.

Povedal je novinarjem, da ne misli poleteti nazaj v Ameriko, ampak se bo vrnil s parnikom; želi pa napraviti par poletov v Evropi. Za najbolj nevaren del vsega poleta smatra pristanje v Parizu, kjer ga je na letalskem polju čakalo pravo človeško morje. Vreme ni bilo ves čas lepo, ampak se je posebno v prvem delu poleta moral boriti z viharji, dežjem, točo in meglo. Imenujejo ga "srečnega," toda velik del sreče je treba pripisati finemu ustroju njegovega letala in instrumentom, ki so mu vedno natančno kazali kje se nahaja. Bil je tudi za vse slučaje dobro preskrbljen z gorivom in oljem, tako da mu je obojega še precej ostalo, ko je pristal.

Po razgovoru s časnikarji se je podal Lindbergh v spremstvu poslanika Herricka in enega letalca k madami Nungesser, materi letalca Nungesserja, ki je nameraval poleteti iz Pariza v New York, pa je ponesrečil. S posetom pri materi ponesrečenega letalca si je mladi Američan pridobil spoštovanje in naklonjenost vse Francije. Ko je stopil iz hiše, ga je obsula tropa lepih Parižank, ki so ga prosile, da se podpiše v njim albume. Mladi mož je prošnjam ugodil in Parižanke so ga v zahvalo obsule s poljubi. Ko je stopil v pripravljeni avtomobil, je dejal proti poslaniku Herricku: "Ali ni to 'funny!' Ne vem kaj vidijo v meni!"

(Dlje na 6. strani)

AMERIŠKA JUGOSLOVANSKA ZVEZA

V MINNESOTI.

Ustanovljena v Eveleth-u dne 25. oktobra 1925.

Organizacija za razširjati prijateljstvo, izobrazbo, edinost, in pravi duh ameriške demokracije.

Predsednik: JACOB A. AMBROZICH, Eveleth, Minn.
Prvi podpredsednik: ANTON LOPP, Gilbert, Minn.
Drugi podpredsednik: FRANK JENKO, Ely, Minn.
Tretji podpredsednik: FRANK MAHNICH, Aurora, Minn.
Glavni tajnik: JOHN MOVERN, Duluth, Minn.
Blagajnik: LEONARD SLOBODNIK, Ely, Minn.
Zapisnikar: JACOB MUHVICH, Gilbert, Minn.

Nadzorni odbor:

LEO KUKAR, Gilbert, Minn.
JOSEPH STERLE, Chisholm, Minn.
NICK FURYANICH, Virginia, Minn.
JOS. KOMATAR, Ely, Minn.
GEO. KOTZE, Eveleth, Minn.

Korespondenca naj se pošilja na glavnega tajnika Zveze: John Movern-a 412 — 12th Ave., E. Duluth, Minn.

Najznamenitejši angleški talec, Sir Alan Cobham, je letel iz Londona, da častita demu Američanu in mu izpodbudovanje. Francoska slanska zbornica ga je poveljela da ga vidi in mu izreče občno priznanje. Ameriški gres mu bo podelil kongresno medaljo. V vseh mestih Evrope in Južne Amerike smatrajo uspeh mlad ameriškega letalca kot čin, bo ostal trajno zapisan v dovin. Njegova mati, učilica v Detroitu, je prejela tisoče brzojavnih častitk, mge od znamenitih oseb. V Diegu, Cal., kjer je bil Lindberghov monoplan izdelan, zavladalo divje veselje, bilo sporočeno, da je srečno dosegel svoj cilj; de ci v tovarni, kjer je bilo izgotovljeno, so prenehali z lom in začeli paradiirati po stu. Sploh je vsa Amer sprejela z velikanskim veseljem in navdušenjem vest o uspehu svojega sina, ki svetu kaže Amerike, in neustrašenost mlado življensko silo te de

ŠESTNAJST TEDNOV BRODOLOMU

(Za N. D. — L. A.)

(Nadaljevanje)

Prvi član posadke je podelil ber-beri 23 dni kasneje. li so na krovu kakor običajno motrili obzorje, da bi dali kako znamenje kopali morda kak bližajoč se nik. Ling je sedel nekaj na samem. Tu pa tam so narj pogleali v gruče, iz njim oslavljeni vsled vednega vanja suhega riža. Včasih govorili med seboj brezvsakega smisla, ali pa si šepetali o svojih družinskih domovih. Ko pa se je njihov života renja ponovno dan za dnevom, ladja pa brez cilja blodila dalje in lje, brez upanja na rešitev, stalo je tudi mostvo čim bolj udurno in tiho. Spal mnogo, kadar pa so čuli skrivoma opazovali Linga. sih so se njihove oči zabli v temi . . . in Ling je ob prilikah premišljal, kaj s koncem konca jeden ali več med njih zblaznel na posled telesnih muk in duševne tosti ter pograbil kakršno orodje, da z istim napade gega za drugim, nas pobli mori v nenastni blaznosti. ler bi končno njega samega

(Dlje na 6. strani)

Da omogočimo nalaganje denarja

pri nas na

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

tudi deci naših rojakov, smo se odločili sprejemati vloge od \$1. — naprej. Vse vloge obrestujemo po 4%, mesečno obrestovanje.

nje.

Frank Sakser State Bank,

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

TOVNO NAPREDNI SLOVENCJI, ŠT. 155,
BLAINE, OHIO.
Društvo napredni Slovenci, Box 197; taj-
nišče: Alojz Koželj; organizator: Paul Ilov-
ar, 197; zdravnik: dr. J. Bargar. Vsi v
O. — Društvo zbiruje vsako prvo
v mesecu pri 'sobratu Alojz Koželj
v uru popoldan.

TVO SLOVANSKI RUDAR, ŠT. 156,
LEETONIA TOWNSITE, MINN.
Zasednik: Frank Praznik, P. O. Box 26,
Lake, Minn.; tajnik in organizator:
Tusich, P. O. Box 1343, Hibbing, Minn;
nik: Anton Ile, P. O. Box 363 Carson
Minn.; zdravnik: dr. O. N. Birkland,
Hospital, Hibbing, Minn. Društvo
je vsako tretje nedeljo v mesecu

TVO SV. JANEZA KRSTNIKA, ŠTEV.
157, FAIRPORT HARBOR, OHIO.
dsednik: Johan Avsec, 429 2nd St.;
in organizator: Joseph Setina, 309
nut St.; blagajnik: Alojs Svirgel, 214
St.; zdravnik: B. T. Church. Vsi v
rt Harbor, O. — Društvo zboruje vsa-

USTVO NAPREDNOST, ŠTEV. 158,
AUBURN, ILL.
Predsednik: Jakob Volec, R. 3; tajnik, bli-
zin organizator: Frank Speiser, R. 3;
članik: J. E. Brittan. Vsi v Auburn, Ill. —
vse zboruje vsako 3 nedeljo v mesecu
juniju Frank Speiser v Auburn, Ill.

TVO SV. SRCA JEZUSA, STEV. 159,
CORNWALL, PENNA.
Izdavnik: John Vranesich, Box 311; taj-
nik: organizator: Frank Meze, Box 67;
nik: Frank Yaklich, Box 39. Vai v
all, Pa.; zdravnik: Dr. W. Brubakar,
9th Street, Lebanon, Pa. — Dru-
žborje vsake drugo nedeljo v mesecu
marijeldas

USTVO KRASNÍ RAJ, ŠTEV. 160,
CLEVELAND, O.
dsedník: Ivan Taucar, 10417 Reno Ave.;
Joseph Lever, 10010 Prince Ave.;
ník: Frank Urbas, 3839 E. 93rd St.;
izator: Frank Vovk, 9500 Elizabeth
e; zdravnik: Doctor Anthony
3496 E. 93rd St. Vsi v Cleveland,

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo
secu ob 10. uri dopoldne na 10211
Ave.

**DRUŠTVO NAPREDEK, ŠTEV. 161,
BISHOP, PENNA.**

Urednik: Anton Verček, R. D. 3, Box
McDonald, Pa.; tajnica: Jennie Supan-
D. 3, Box 78, McDonald, Pa.; blagaj-
Joseph Muzel, Box 232, Cecil, Pa.;

likar: Anton Maslo, P. O. Cecil, Pa.;
nik: dr. Q. S. Koehler, Bridgeville, Pa.
ulstvo zbora je vsako tretjo nedeljo v
u ob 2. popoldne pri sestri Annie Su-
b.

**TVO OBMEJNI BRATJE, STEV. 168,
DURANT CITY, PA.
Predsednik: Stanley Ukmak, P. O. Box**

Učesnik: John Janeczich, P. O. Box 210;
Učesnik: Frank Anzele, P. O. Box 128;
Organizator: John Janeczich, R. 2, Box 74;
Mesto: Durant City, Pa.; zdravnik:
A. A. Larsen, P. O. Box 774, Kane, Pa.
Učestvo borbuje vsako drugo nedeljo v
sali v dvorani sobrata Franka Anzele.

Rednik: Martin Stukel, 718 — 12th
 ajnik: Frank Benchina, 721 — 15th
 lagajnik: Frank Benchina, Box 911,
 nik: Doctor W. M. Emple,
 — 1st National Bldg. Vsi v Virginia,
 — Društvo zboruje vsake 2. nedeljo v
 u ob dveh pop. v Marquette šoli.

TVO SLOVANSKI BRATJE, ŠT. 165,
 Vsi v

urednik: Frank Zele, Box 184; tajnik
organizator: Martin Spollar, Box 111;
glavni: Martin Spollar, Box 111; zdravnik
J. B. Hopwood. Vsi v Chestnut Ridge,
N. J. Društvo zbora je vsako tretjo nedeljo
večer v Royal, Pa.

DRUŠTVO SLOGA, ŠTEV. 166,
INDIANAPOLIS, IND.

Pravnik in organizator: Joseph Golob, 720 W. 10th St.; tajnik Steve Skrijane, 722 Ames Ave.; blagajnik: Anton Lovišček, Haugh St.; zdravnik dr. Maurice V. R., 2608 1/2 W. Mich. St. Vsi v Indianapolis, Ind. — Društvo zboraže vsako 3. to v mesecu ob 9. uri dopoldan v Slov. Domu.

CLE ELUM, WASH. — Društvo zbornice
prvo nedeljo v mesecu ob 10. uri
v prostorih sobrana Frank Bernik.

členovia: J. J. CARBON MINERS, STEV. 168.
HELPER, UTAH.
Zašedník: Anton Taskar; tajník: in-
orator: John Skerl, P. O. Box 53; blaga-
John Ogrinc; zdravnik: dr. E. F. Gia-
Vsi v Helper, Utah. — Društvo kbo-
vazko tretio nedeljo v mesecu ob 10.
spoludne v dvorani John Skerl, Springlen.

GARY, W. VA.
 náedník: Joseph Markovich, Box 513;
 ná organizer: John Ketz, Box 615;
 náik: Frank Ketz, Box 746; návník:
 v. M. Phipps. Vš v Gary, W. Va. —
 vo zboruje vsako drugo nedeljo v me-
 ob 2. pop. v dvorani sobrata A. Ketz.

DRUSTVO ZVEZDA, ŠTEV. 170,
 CHICAGO, ILL.

poslednica: Frances Laurich, 2248 Blue
Ave.; tajnica: Maria Poldan, 2029
er St.; blagajnica: Antonia Ivanšek,
W. 22nd St.; organizatorica: Cecilija
2270 Blue Island Ave.; zdravnik dr. L.
ritik, 1500 W. 18th St. Vsi v Chicago,
- Drustvo zboreže vsako drugo sredo
ocen ob 8. uri zvečer, v prostorih na
Coulter St.

STVO VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE,
ST. 171, REPUBLIC, PENNA.
Predsednik: Frank Grantz, Box 98, Car-
Pa.; tajnik in organizator: Mike Une-
Box 211, Republic, Pa.; blagajnik: Tony
No. 1, Thompson, Pa.; zdravniki: Dr.
Phillips, Republic, Pa. — Društvo
je vsako tretjo nedeljo v mesecu v
tiski dvorani v Republic, Pa.

Dr. J. B. Koval, M.D.,
172, JOHNSTOWN, PENNA.
Urednik: John Koval, RFD 7, Box
24, Johnstown, Pa.
Organizator: John Koval,
172, Johnstown, Pa.
Zdravnik: Dr. Altemus,
172, Johnstown, Pa.
Društvo zboru-
je trećo nedjelju u mjesecu u Moxham-

UŠTVO ILIRSKA VILA, ŠTEV. 173,
CLEVELAND, O.

dopoladne v starem poslopju Slov.
Doma, št. 4.

DRUŠTVO SLOGA, ŠTEV. 174.
SHARON, PENNA.

edusdnik: John Jereb, 112 French St.,
ell, Pa.; tajnik: Anton Zidanšek, Box
blagajnik: Jakob Trojar, Box 128;
nizator: Anton Zidanšek, Box 163

nik: Dr. E. J. Hamborszky, — Vsi v
ell, Pa. — Društvo zboriše vsako drugo
to ob 7. uri zvečer v Slovenskem Domu.

USTVO GORSKA VILA, ŠTEV. 175.
VERONA, PENNA.

redsednik: Anton Tratar, 204 West R. R.
; tajnik in organizator: Louis Stanich,
Arch St.; blaginjak: Joseph Tomazic,
169 E. 12th St.

(Dalje na 6. strani).

L. N. TOLSTOJ

HADŽI-MURAT

Poslovenil Vladimir Levstik

(Nadaljevanje)

"Ko se je Hamzat približal Hunzahu, smo poslali k njemu starce in smo jim naročili, naj povedo, da hočemo sprejeti hazavat, samo učenega človeka naj nam pošlje, da nam razloži, kako ga je treba držati. Hamzat je dal obriti starcem brke in prebosti nozdri; obesil jim je mince na nosove in jih tako poslal nazaj. Starci so povedali, da je Hamzat voljan poslati šeja, ki nas pouči v hazavatu, a le s pogojem, da mu pošlje kanica najmlajšega sina za talca. Kanica mu je zaupala in poslala Bulača-Kana k Hamzatu. Hamzat je prijazno sprejel Bulača-Kana in nam sporočil, naj prideta tudi starejša brata. Velel je reči, da hoče služiti kanom tako, kakor je njegov oče služil njihovemu očetu. Kanica je bila šibka žena, glupa in predrzna, kakor so ženske vse, ako žive po svoji volji. Bala se je poslati oba sina in je poslala enega, Umo-Kana. Z njim sem šel tudi jaz. Vrsto od Hunzaha so naju sprejeli muridi; peli so, streljali in džigitovali okoli naju. In ko sva prispela, je stopil Hamzat iz svojega šotora, podžal Umi-Kanu stremljen in ga sprejel kakor kana. Dejal je:

"Nikakega zla nisem storil vašemu domu, niti mu ga ne mislim storiti. Samo ne ubijte me in ne branite mi nabirati ljudi za hazavat. Služiti vam hočem z vso svojo vojsko, kakor je moj oče služil vašemu očetu. Dajte mi živeti v vašem domu. Pomagal vam bom s svojimi nasveti, vi pa delajte kar vam drago."

"Umo-Kan je bil slab govornik. Molčal je, ne vedoč, kaj bi odvrnil. Tedaj sem rekel jaz: ako je tako, naj pride Hamzat v Hunzah; kanica in kan ga sprejmeta s spoštovanjem. A niso mi dali izgovoriti in baš tedaj sem prvič zadel ob Samila. Stal je tam, zraven imama. (Imam — največji duhovni in družabni poglavar naroda.)

"Umolknil sem, Hamzat pa je odvel Umo-Kana v šator. Nato je Hamzat poklical mene in mi ukazal, naj se vrnem z njegovimi poslanci v Hunzah. Odhajal sem. Poslanci so jeli nagovarjati kanico, naj pusti tudi najstarejšega kana k Hamzatu. Videl sem izdajstvo in sem rekel kanici, naj ne pošlje sina nikamor. A v ženski glavi je toliko pameti, kolikor na jajcu las. Kanica je verjela in velela sinu, naj gre. Abununcal-Kan se je branil. Tedaj je rekla: 'Vidi se, da se bojiš.' Kakor čebela ga je umela pčiti tja, kjer je vedela, da bo najbolj bolelo. Abununcal-Kan je vzplamenel in ni več pregovoril z njo besede, ampak je velel sedlati. Spremlil sem ga. Hamzat naju je sprejel še lepše nego Umo-Kana. Sam je prijel naproti na dva streljaja pod goro. Za njim so jahali konjeniki z zastavami ter peli, streljali in džigitovali. Ko smo dospeli v tabor, je Hamzat odvel kana pod šator, a jaz sem ostal pri konjih.

"Bil sem pod brdom, ko se je začelo v Hamzatom šatoru streljanje. Stekel sem k šatoru. Umo-Kan je ležal znak v mlaki, Abununcal-Kan pa se je boril z muridi. Polovica lica mu je bila odsekana in je visela nizdoli. Držal jo je z roko, z druge roko pa je vihtil kinžal in posekal vsakogar, kdor se mu je približal. Vpriču mene je posekal Mamzatovega brata in je baš nameril na drugega, ko so jeli muridi streljati nanj in je pal."

Hadži-Murat je premolknil; zagoreli obraz mu je temno zardel in kri mu je zalila oči.

"Prestrašil sem se in pobegnil."

"Tako?" je rekel Loris-Melikov. "Jaz pa sem mislil, da se nisi zbal še nikoli ničesar."

"Potem nikoli več; od tistih dob sem se vedno spominjal te sramote in kadar sem se je spomnil, se nisem bal ničesar več."

XII.

"A zdaj je dovolj. Moliti moram," je rekel Hadži-Murat ter vzel iz notranjega prsnega žepa svoje čerkeske bregnetko, katero je dobil od Voroncova; oprezno je pritisnil na priležne nagnil glavo na stran in prisluhnil z otroškim, pritajenim usmeškom.

"Kunak Voroncov peškeš," (Darilo prijatelja Voroncova.) je rekel smehljaje.

"Da, lepa ura," je dejal Loris-Melikov. "Tak moli, a jaz počakam."

"Jakiš (dobro)," je rekel Hadži-Murat in odšel v spalnico.

Ko je ostal sam, je Loris-Melikov zapisal v svojo knjižico glavna dejstva iz pripovedi Hadžija-Murata; nato je zapalil cigareto in jel hoditi po sobi sem ter tja. Dospevši k vratom nasproti spalnice, je Loris-Melikov začel živahne glasove ljudi, ki so naglo zlobudrali o nečem po tatarsko. Ugenil je, da so muridi Hadžija-Murata; odprl je vrata in stopil k njim.

V izbi je zaudarjalo po tistem posebnem kislou-usnjatem duhu, ki ga imajo gorci. Na tleh pri oknu je sedel na svojem plašču krivi, rdečelasi Hamzat v raztrganem in mastnem bešmetu in pletel uzdo. Vse dotlej je vneto nekaj razlagal s svojim hripavim glasom; ko pa je vstopil Loris-Melikov, je takoj utihnil in nadaljeval svoje delo, ne da bi se zmenil zanj.

(Dalej prihodnjic)

ŠESTNAJST TEDNOV NA BRODOLOMU

(Nadaljevanje iz 4. strani)

pobili na tla.

Lingu so bili znani podobni napadi blaznosti, videl jih je na svoje oči, kakor marsikdo drugi, ki je imel priliko kdaj živeti v južnih morjih.

Ling je opazil, da so mornarji pili zadnje čase mnogo vode, a tudi on sam ni bil izjema ter je delal isto. Neutešljiva in žgoča žeja je bila namreč eden prvih znakov bližajoče se beriberi.

Triindvajsetega dne okrog 9. ure zvečer je Ling ugledal enega izmed Malajcev zvijajočega in grgrajočega ležati na krovu, njegovi tovariši pa so stali

okrog njega. Čul je njegov dušeči glas, ko je prosil v svojem lastnem jeziku vode, vode. Bilo je nekaj zdravil na ladji, katerih zaloga pa je že zdavno pošla.

Situacija je bila strašna, kajti vsak posameznik, ki je opazoval pred seboj tovariša, boječega se z žlednimi kriči, je vedel, da postane lahko on sam vsak trenutek prihodnja žrtev.

Linga se je polotila neutešljiva želja, da premeni svoj načrt ter ponovno spusti stroj v tek, ter pusti ladjo pluti v ravni črti toliko časa, dokler ne poide zadnja pičila količina gazonina v nadi, da morda le dosežejo suho zemljo. Pa kaj, ki je vendar vedel, da je vsako upanje zaman na tem širokem

in brezmejnem pacifičnem morju.

Približno eno uro kasneje je trpeči mornar zaspal, še eno uro kasneje pa je bil mrtev. Pristopil je Ling, s tužnim obrazom prevzel poveljstvo, ter jim ukazal poklekati. Sledila je kratka molitev — molitev deloma v kristjanskem, deloma v mohamedanskem obredu za umrle, v kateri so se vsi udano zjedinili, da se je završila volja božja.

Mrtveca so nato povili v platno, ga zašili v vreče, pritrili k trupu uteže, ter ga spustili preko krova v morje. Ling je mrmral še nekaj nadaljnjih besed in končno je bilo.

Neke vrste otopelost se je sedaj naselila na dozdnevno zgubljeni ladji "Klabat." Lingu samemu so se zdele stvari sedaj mistične, sanjave in neresnične. Bojazn, da moštvo zblazni ter utegne napasti drug drugega in njega samega, ga ni več vznemirjala. Saj so bili tekoni zadnjih dni tako izčrpani in oslabiljeni, da je bila izključena vsaka možnost kakega napada. Oslabljenost pa se do sedaj ni tikala Linga, kajti on se je na čudovit način upiral napadom bolezni in bližajoči beri-beri, skratka ključoval je mnogo vztrajnejše nego njegovi tovariši.

Posadka je polegala po krovu, ne brigajoč se za ničesar več; njih misli so se ukvarjale več z onim, nego s tem svetom, večinoma pa so spali. Premaknili ali bolje vlekli so se iz mesta in tedaj, kadar jih je prisilil glad, da so povzili nadaljno meo smrtonosnega riža.

Njih oči so se proseče upirale v Linga — njegove misli pa so begale brezupno v daljave, k morda najdejo kako možnost rešitve, dasi so vedeli, da aka možnost več ne obstoja.

Viharji so se tekom nadaljnjih nonotonih in brezupnih dni pojavljali zopet in zopet, za katere pa se ni nihče več brigal. Nijeden se ni več vznemirjal radi njih. Čemu tudi? Konem konca je smrt v valovih primeroma hitra.

Ling se je zbudil v jutro dne 3. oktobra, mesec po prvi žrtvi, rešal morje kopajoče se v vsej krasoti jutranjega solnca, tojega žarki so podili blestečo neglo proti zapadu.

Na krovu ladje "Klabat" pa je noč pustila svoje nadaljne rive. V bližini Linga sta ležala nadaljna dva moža z obrazi proti nebu, njih oči pa so bule proti jutranjemu obzorju. Ling je vedel — kakor bi bilo o že samoumevno — da sta mrtva. Dolgo je ležal mirno, ne hoteč zbuditi iz spanja ostale, da jim čim dalje prihrani mučni prizor in pogled v kruto realnost. Končno pa se je moštvo le predramilo in se dvignilo opotekaje. Kmalu pa so se ottili dela, zašli zadnje dve žrtvi v povoje, pripravili verige in uteži. S težavo so nato zavlekli enega mrtvecev do krovnega roba, ter ga zvalili v morje — preslabotni in brez zadostnih moči, da bi ga bili dvignili preko krova. Komaj pa je truplo zginito v valovih, se je nadaljni Malajec sesedel poleg Linga in proseče dvignil oči kviško. Jasnó je bilo vsem, da je tudi ta zgubil. Še predno so opravili pokopališki posel s prvima jutranjima žrtvama, je bil tudi ta izdihnil. Ko pa se je delal istega večera mrak, je bilo zaznamovati še eno nadaljno žrtev.

Dnevi in noči so se spajali v nepretrgano verigo; niti Ling se ni več zanimal za dnevne zapiske in običajne bilježke. Saj ni niti več vedel, katerega dne ali meseca je v letu. Dovolj je bilo, da je prešel vsako jutro še preživele. Viharji pa so se ponavljali in zopet prenehali. Ladja je bila le še kup škripajočega tramovja in križem ležečih z vodo napajenimi in gnilečih vrvi in drugih nerabnih predmetov. Moštvo, kolikor ga

je še ostalo pri življenju, pa je bilo preborno in preveč upropastičeno, da bi se bilo moglo brigati za red in popravila. Kapitan Lindong je imel le še toliko moči, da se je s težavo premaknil, ostali pa so ugibali o njem, koliko časa bo še vzdržal. Ne bo li morda kapitan prihodnja žrtev? Pa ni bil. Nadaljni Malajec se je ločil od tega sveta ravno prej, predno. . .

Nenadoma, iz mrtve megle se je pokazala v daljavi suha zemlja.

Zemlja. . . Toda Ling je bil prepričan, da je obrežje pred njimi — Nova Gvineja — dežela, o kateri je čul, da je obljubena z divjimi ljudskimi rodovi. Še predno pa so se zjediniili glede te točke, bilo je opaziti neko ladjo, katere se je bližala naravnost njihovi, brez cilja blodeči "Klabat," in jo kmalu dosegla.

V kratkem času je rešilna ladja pritrčila vrvi ob nesrečno "Klabat," ter jo vlekla v devet ur oddaljeno pristanišče Hina-tuan. Prišedši tje, je Ling nesel kapitana Lindonga po stopnicah na pomol, ga položil na tla, nahrenil z mango in brinjevecem in končno se je zopet postavil na noge.

Še isto noč je radijev brezžični brzojav razprel po vsem svetu novico o vrnitvi zgubljene ladje "Klabat." Celih 112 dni je mala ladja blodila brez cilja po morju.

Kho Ka Lingov oče pa je med tem preiskal skoro polovico vzhodnih pristanišč, a vse iskane je bilo zamen.

Linga in preostalo njegovo moštvo pa so odšli slavili ljudje različnih jezikov, kakor prave, resnične junake. Toda Ling se za vse to ni zmenil in je priprosto odvrnil:

"Bila je volja božja in kismet."

(Konec)

Ta gre vesel na delo.

Dostikrat čitamo o tem ali onem, da se je podal zjutraj zdrav in vesel na delo. Glede zdravja je prilično verjetno, glede veselja pa ne tako pogosto. Izjemo v tem oziru menda predstavlja Mr. Scott Darling v Hollywoodu, katerega edino delo je, da meri telesne lepote prospektivnih filmskih zvezd. Lepe prosilke, ki bi rade nastopale v filmah, morajo imeti v vseh ožirih pravo mero. Včasih je zadostovalo, da je filmska zvezda imela lep obraz, danes pa ne več. Vsaka nova prosilka mora v kopalni obleki pred Mr. Darlinga, da jo premeri čez pas, pleča, gležnje itd. Če bi Mr. Darling zahteval, bilo bi dovolj skebov.

Imenik uradnikov dr. J. S. K. J.

(Nadaljevanje iz 5. strani)

DRUŠTVO SLOVAN, ST. 176, TACOMA, WASH.
Predsednik: Frank Udovich, 5110 North Sea View, St. 176, Tacoma, Wash.; tajnik: Joseph Tencich, 6104 North 49th St.; blaginik: Ivan Sušan, 5109 North Sea View St.; zdravnik: Dr. John A. Bowles, 4503 North 42nd St. Vsi v Tacoma, Wash. — Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 6. zvečer v North Baltimore dvorani.

DRUŠTVO SV. ROZALIA, STEV. 177, ROCKDALE, ILL.
Predsednik: Mary Gutnik, 1124 Moon Ave.; tajnik in organizator: Rozalija Jagodnik, 1124 Moon Ave.; blaginik: Antonija Susternich, 905 Meadow Ave.; zdravnik: Dr. Stružinski Joliet in Chicago St. Vsi v Rockdale, Ill. — Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v ljudski šoli ob 2. uri popoldne.

DRUŠTVA SV. PAULA, ST. 178, PAW PAW, MICH.
Predsednik: Paul Ozanich, 625 Mell St.; blaginik: Mich.; tajnik: Andro Ozanich, R. F. D. 6, Paw Paw, Mich.; zdravnik: Frank Gornik, R. F. D. 3, Lawton, Mich.; organizator: Frank Turk, R. F. D. 2, Decatur, Mich.; zdravnik: William R. Young, Lawton, Mich. — Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne, pri Andro Zagor, Paw Paw, Mich.

DRUŠTVO SV. JANEŽ, ST. 179, SHINNISTON, W. VA.
Predsednik in organizator: John Cvetan, Box 138, Haywood, W. Va.; tajnik: George Kutnyak, Box 138, Haywood, W. Va.; blaginik: R. F. D. No. 22, Bethlehem Shinniston, W. Va.; zdravnik: Dr. Z. W. Wyatt, Shinniston, W. Va. — Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v prostorih Steve Kutnyak.

DRUŠTVO GEORGE WASHINGTON, STEV. 180, CLEVELAND, OHIO.
Predsednik: Mary Kalcic, 1173 E. 60th St.; blaginik: Joe Smole, 5112 Glas A. Ave.; blaginik: Avgust Zelo, 6502 St. Clair Ave.; organizator: Martin Klobec, 1284 E. 55th St.; zdravnik: Dr. Frank J. Kern, 6233 St. Clair Ave. Vsi v Clevelandu, Ohio. — Društvo zbora vsaki drugi tork v mesecu ob 7.30 zvečer v Slov. Nar. Domu, staro postlopie soba št. 4.

DRUŠTVA BRATSKA SLOGA, STEV. 181, EMMAGLEIN, PA.
Predsednik: Louis Mayer; tajnik in blaginik: Peter Peternak, Box 195; organizator: Luka Zoubi, Box 302. Vsi v Emmaglein, Pa.; zdravnik: dr. P. H. Margnet, Box 302, J. M. Asky, Nemacolin, Pa. — Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu, št. no. 9, Nemacolin, Pa.

NA PRODAJ

je hiša s stavbiščem v East Heli Montana. Hiša je iz cementa (konkreta). Stavbišče je 120x40 čevljev. Cena na obroke je \$300.00, v gotovini \$275.00. Za vsa pojasnila se obrnite na: Peter Brajdich, 3219 North & Alder, Tacoma, Wash.

Cistimo, barvamo, popravljamo
NEW YORK
Dry
CLEANING
I. SMUK, poslovođa
6220 ST. CLAIR AVE.
Pennsylvania 2063.
Pridemo iskati in pripeljemo na dom!

Izšel je
Slovensko Amerikanski Koledar
za leto 1927
CENA 50c
s poštnino vred.
Z naročilom pošljite znamke ali pa moneyorder na
GLAS NARODA,
82 Cortlandt St.,
New York, N. Y.

"Ameriška zgodovina"

To je najnovejša slovenska knjiga v Združenih Državah, ki vam na domač, priprost način jasno opiše vso zanimivo ameriško zgodovino od odkritja Amerike pa do danes.

Knjiga ni samo poučna, pač pa tudi skrajno zanimiva. Obsega 244 strani, jo krasi obilica zgodovinskih slik, in velja samo 75 centov, s poštnino pa 85 centov. Dobi se pri

"Ameriška Domovina"
Cleveland, Ohio.
6117 St. Clair Ave.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE
vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglasene.
Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikom sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:
ALOIS SKULJ
323 Epsilon Pl., Brooklyn, N.Y.
Edini zastopnik in založnik LUBASOVH HARMONIK v Združenih Državah

MOŽKE in ženske krasne najnovejše ure, prstane, diamante, verižice in vso drugo zlatnino. Daje prave glasne Victor gramofone, cena \$17.50 do \$1,000; prave slovenske Victor plošče in slovenske in v vseh drugih jezikih PIANO ROLE; zastave in regalije za društva. Pišite po brezplačni cenik, kar želite na vašega sobrata:

IVAN PAJK
24 Main St., Conemaugh, Pennsylvania.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

VABLJENI STE,

da se pridružite našemu drugemu letošnjemu

skupnemu potovanju v stari kraj,

katero se vrši na preizkušeno najboljšem parniku Francoske linije

"Paris-u"

ko odpluje iz

4. junija t. l.

Kakor na drugih potovanjih te vrste, bodo tudi ob tej priliki pripravljene za potnike posebne ugodnosti. Razume se, da bodo imeli potniki spremstvo prav do Ljubljane. Pišite nam po okoliščino o naših skupnih potovanjih. V njih dobite pojasnjeno glede cen in drugih zadev. V Vašo korist je, da se čim prej prijavite in rezervirate prostor, zlasti ako niste ameriški državljan.

PRIHODNJE NAŠE SKUPNO POTOVANJE BO NA 16. JULIJA, ISTOKO NA PREISKUŠENEM IN PRILJUBLJENEM "PARIS-U"

Lahko odputujete tudi prej, ali pozneje. Mi zastopamo vse večje linije in Vam lahko preskrbimo katerikoli parnik, ki hoče najti se bo na Havre, Cherbourg, Hamburg, Bremen ali na Trst. Ako ste torej namenjeni v stari kraj, se obrnite na nas in točno in zadovoljiva postržba Vam je zagotovljena. Ravno tako se obrnite na nas, kadar pošiljate denar v stari kraj, — kadar želite dobiti denar iz starega kraja, — kadar želite dobiti kako osebo iz starega kraja, — kadar rabite pooblastilo, izjavo, pogodbo, ali kako drugo notarsko listino.

Slovenska banka

Zakrajšek & Česark,

455 West 42nd St. (med 9. in 10. Ave.) New York, N. Y.

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St.

Cleveland, Ohio.

ELCO THEATER - ELY, MINNESOTA

V nedeljo in ponedeljek 29. in 30. maja

Eddie Contor in Clara Bow v sliki

"KID BOOTS"

NAJNOVEJŠE IN NAJBOLJŠE SLIKE!

MATIJA SKENDER, javni notar

ZA AMERIKO IN STARI KRAJ

1122 E. OHIO ST. N. S. PITTSBURGH, PA.

Telefon: CEDAR 3472

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice, oporoke in vse druge v notarsko stroko spadajoče spise. Pišite, telefonirajte ali pridite osebno.

TRETJI SKUPNI IZLET V JUGOSLAVIJO

Z NAJNOVEJŠIM PARNIKOM

"ILE de FRANCE"

dne 2. julija 1927.

Na parniku nam je dodeljen poseben oddelek z lepimi kabini v sredini parnika. Kabine imajo po 2 in 4 postelje, nekaj jih je tudi s 6 posteljami za družine.

Prtljaga bo čekirana že tu v New Yorku do Ljubljane in Trsta, tako da bodo potniki tem brezskrbnejše potovali. Vozni list III. razreda stane do Ljubljane \$122.17 z vojnimi davi, kom in železnico vred; za ven in nazaj (ROUND TRIP) pa stane vojni list za ta parnik \$210.— ter \$5.— vojni davek. Nedržavljan plačajo tudi headtax.

Oni, ki so namenjeni potovati, naj se čimprej prijavijo. Čimprej se kdo prijavi, tem boljše kabino mu moremo preskrbeti.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

THE CENTRAL CO., ELY, MINN.

se toplo priporoča vsem rojakom. Imamo na izbiro moških in deških oblek, srajc, klobukov, oxford čevljev, kakor tudi drugih moških deških potrebščin.

Pri nas kupite lahko obleko, bodisi moško ali deško, na mesecno odplačila. Mi jamčimo blago in naše cene so zmerne.

THE CENTRAL CO.

JE EDINA SLOVENSKA TRGOVINA MOŠKIH OBLEK V ELY.

V zalogi imamo tudi vsakovrstno žensko blago po zmernih cenah ter obleke in obuvla za otroke.

Rojaki, tržite v Narodnem domu!